

Forumul studențesc

revistă a consiliului uniunii asociațiilor studenților comuniști din c. u. timișoara ● anul XIV ● nr. 1 (102) ianuarie, 1986 ● 16 pag. 3 lei ●

MIHAI EMINESCU

Ce-ți doresc eu ție, dulce Românie

*Ce-ți doresc eu ție, dulce Românie,
Țara mea de glorie, țara mea de dor ?
Brațele nervoase, arma de tărie,
La trecutu-ți mare, mare viitor !
Fiarbă vinu-n cupe, spumege pocalul,
Dacă fiii-ți mândri aste le nutresc ;
Căci rămîne stinca, deși moare valul,
Dulce Românie, asta ți-o doresc.*

*Vis de răzbunare negru ca mormîntul
Spada ta de sînge dușman fumegînd.
Și deasupra idrei flutur cu vîntul
Visul tău de glorie falnic triumfînd,
Spună lumii large steaguri tricolore,
Spună ce-i poporul mare, românesc,
Cînd s-aprinde sacru, candida-i vilvoare,
Dulce Românie, asta ți-o doresc.*

*Ingerul iubirii, ingerul de pace,
Pe altarul Vestei tainic surizînd,
Ce pe Marte-n glorie să orbească-l face
Cînd cu lampa-i zboară lumea luminînd,
El pe sînu-ți vergin încă să coboare,
Guste fericirea raiului ceresc,
Tu îl strînge-n brațe, tu îi fă altare,
Dulce Românie, asta ți-o doresc.*

*Ce-ți doresc eu ție, dulce Românie,
Tinără mireasă, mamă cu amor !
Fiii tăi trăiască numai în frăție
Ca a nopții stele, ca a zilei zori,
Viața în vecie, glorie, bucurie,
Arme cu tărie, suflet românesc,
Vis de vitejie, fală și mîndrie,
Dulce Românie, asta ți-o doresc !*

La început de an,
la început de nou cincinal

Am intrat într-un nou an, într-un nou cincinal, o nouă etapă în dezvoltarea României socialiste, marcată de strălucite obiective a căror înlăptuire este cheazășuită prin conducerea înțeleaptă și clarvăzătoare de către partid, de către secretarul său general, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, ale cărui indicații și orientări dinamizează conștiințele, jalonează întreaga activitate a oamenilor muncii în procesul amplu și complex al construirii socialismului multilateral dezvoltat în țara noastră.

Acum, la început de an și cincinal, în toate ramurile și sectoarele economiei naționale se acționează intens pentru îndeplinirea ritmică, integrală, la un nivel calitativ a tuturor sarcinilor de plan. Obiectivele anului economic 1986 sînt de acum jalodate precis prin Planul unic de dezvoltare economico-socială.

Va trebui decisă se ia toate măsurile necesare pentru a se obține din acest prim an al actualului cincinal un ritm mai înalt de creștere, astfel încît să se creeze toate condițiile pentru realizarea indicilor de dezvoltare stabiliți de Congresul al XIII-lea al partidului.

În același timp activitatea specialiștilor din domeniul agriculturii trebuie îndreptată în direcția perfecționării mașinilor și utilajelor agricole, astfel contribuindu-se la dezvoltarea pe baze moderne a agriculturii noastre socialiste. Concomitent, o deosebită atenție trebuie acordată descoperirii și folosirii de noi resurse energetice, valorificării surselor noi de energie, combustibili și carburanți sintetici, precum și a tuturor categoriilor de resurse energetice și materiale refolosibile rezultate din procesele de producție și consum. Oamenii de știință, specialiștii din cercetare au, prin urmare, un domeniu vast de acțiune, o mare răspundere în elaborarea unor noi soluții, de înalt nivel tehnic, eficiente pentru accelerarea procesului de dezvoltare a bazei energetice și de materii prime a economiei naționale.

Îndeplinirea în bune condiții a planului de producție în industria extractivă și energetică impune, în același timp, folosirea la întreaga capacitate, intensivă, cu indici superiori a mijloacelor din dotare.

Am întâmpinat acest nou an potrivit unei tradiții bine statornicite, primind pe calea undelor, în fiecare casă și în fiecare loc în care eram strînși laolaltă în așteptarea clipei, Mesaful de Anul Nou adresat întregului nostru popor de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU.

Fiecare vizită a tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, împreună cu tovarășa Elena Ceaușescu în instituțiile de învățămînt superior din Timișoara, s-a constituit într-un fructuos dialog cu cadrele didactice și studenții.

Înalt exemplu de militant neobosit pentru cauza partidului,
o viață consacrată cu devotament înfloririi multilaterale a patriei

În aceste zile, ale începutului de an, la 7 ianuarie am sărbătorit ziua de naștere a tovarășei Elena Ceaușescu, strălucit militant al Partidului Comunist Român, exemplu de neînfricat luptător revoluționar pentru cauza clasei muncitoare, a poporului, eminent savant de renume mondial, exemplu luminos de adevărată fiică a neamului românesc.

Întregul popor aduce omagiul respectuos personalității proeminente a tovarășei Elena Ceaușescu, exprimă sentimente de aleasă și înaltă cinstire pentru neobosita activitate pe care o depune pentru progresul neîntrerupt al României socialiste. Viața și activitatea tovarășei Elena Ceaușescu, alături de marele erou al națiunii noastre, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, o așează la loc de cinste în galeria celor mai de seamă personalități din istoria patriei, în rîndul aceluia care și-au închinat existența, întreaga putere de muncă și creație, propășirii poporului și victoriei socialismului.

Într-o perioadă de mari frămîntări sociale, cînd partidul comunist și-a ridicat cu vigoare glasul împotriva fascismului, înfruntînd cele mai mari primejdii, tînăra tovarășă Elena Petrescu (Ceaușescu) a dus o luptă hotărîtă pentru o viață liberă și demnă. Alături de neînfricatul revoluționar comunist, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, organizatorul unor manifestații de răsunset s-a aflat și tînăra tovarășă Elena Petrescu (Ceaușescu), dăruindu-și anii tineretii pentru izbînda clasei muncitoare.

Întregul popor exprimă sentimente de înaltă și aleasă cinstire pentru neobosita activitate desfășurată în calitate de membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., prim viceprim-ministru al guvernului, președinte al Consiliului Național al Științei și Învățămîntului.

Aniversarea zilei de naștere a tovarășei Elena Ceaușescu este un fericit prilej de a reliefa și faptul că între sursele vii ale înaltei stime și prețurii din partea poporului român, a deosebitei aprecieri și considerații de care se bucură pe plan internațional se află angajarea fermă pentru unirea eforturilor tuturor oamenilor de știință și cultură de pretutîndeni în vederea asigurării unei finalități amaniste a nobilelor lor strădăanii, pentru triumful rațiunii, pentru asigurarea unei păci trainice în lume.

Activitatea desfășurată de tovarășa Elena

Ceaușescu oferă un luminos exemplu în acest sens. Închinîndu-și energia, întreaga capacitate creatoare marelui opere de construire a societății socialiste multilaterale dezvoltate pe pămîntul României, tovarășa Elena Ceaușescu și-a cîștigat totodată renumele de înflăcărăt militant pentru folosirea marilor cuceriri științifice contemporane nu în scopul creării de noi mijloace de distrugere, ci pentru soluționarea problemelor acute ce confruntă omenirea. Astăzi, arăta tovarășa Elena Ceaușescu, oamenii de știință de pe toate meridianele trebuie să acționeze cît mai uniți pentru a da răspuns marilor probleme ale umanității — problemele subdezvoltării, ale energiei și materiilor prime, alimentației, sănătății, mediului înconjurător — dar mai presus de orice ei trebuie să se regăsească uniți în fața pericolului de război, a primejdiei nucleare. Nu există o îndatorire mai de seamă a oamenilor de știință și cultură decît aceea de a milita cu toată forța pentru încetarea înarmărilor, pentru salvagardarea păcii.

Însăși prodigioasa sa operă științifică stă mărturie acestui nobil crez. Vasta sa activitate de cercetare în domeniul chimiei, ilustrată prin studii fundamentale în chimia macromoleculară, care i-au adus lauri unei recunoașteri internaționale de anvergură, prin numeroasele distincții și titluri științifice ale unor prestigioase instituții din diferite țări ale lumii se integrează organic preocupării partidului și statului nostru de a pune victoriile gîndirii științifice în slujba progresului multilateral al patriei.

În timpul vizitelor întreprinse alături de conducătorul partidului și statului, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, ea și de la tribuna unor importante foruri științifice, ca om politic și ca savant, tovarășa Elena Ceaușescu a reliefat răspunderea deosebită ce revine oamenilor de știință în marele front al luptătorilor pentru salvagardarea păcii pe Pămînt.

Înființarea în 1981 a Comitetului național român „Oamenii de știință și pacea” avînd în frunte sa pe academician doctor inginer Elena Ceaușescu a constituit, în această perioadă, cînd o mare parte din cuceririle științei în tehnicile moderne sînt utilizate în scopuri de război, pentru producerea de arme de distrugere în masă, un moment de vitală importanță pentru amplificarea eforturilor oamenilor de știință pentru apă-

rarea păcii, pentru orientarea tuturor cercetărilor lor în scopuri pașnice, pentru sporirea gradului de responsabilitate a oamenilor de știință români ca principali creatori de valori științifice, spre binele și fericirea omenirii, atîtune exprimată cu claritate de la tribuna Congresului științei și învățămîntului de către academician doctor inginer Elena Ceaușescu. „Sprijinînd în modul cel mai ferm inițiativele de pace și colaborare ale președintelui României socialiste, oamenii de știință și pacea” — își vor intensifica tria noastră — uniți în Comitetul Național „Oamenii de știință și pacea” — își vor intensifica colaborarea cu organizațiile similare și alte foruri de știință de pretutîndeni, cu toate forțele progresiste din lume pentru a face să triumfe rațiunea, cauza dezarmării și destinderii, a colaborării și păcii, a dreptului suprem al oamenilor și popoarelor la viață și pace”.

Permanent preocupată de perpetuarea valoroasei moșteniri științifice în chimie, tovarășa Elena Ceaușescu a acordat o atenție specială învățămîntului superior de chimie, de a cărei organizare pe baze noi, moderne, concordante cu exigențele momentului, în același timp privind cu îndrăzneala caracteristică unui adevărat om de știință în viitor, tovarășa Elena Ceaușescu și-a adus o contribuție de foarte mare valoare

„Polimerizarea stereospecifică a izoprenului” și „Cercetări în domeniul sintezei și caracterizării compușilor macromoleculari” — primele lucrări științifice apărute în literatura de specialitate în domeniul obținerii cauciucurilor sintetice cu structură stereoregulată, traduse în numeroase limbi, au devenit lucrări de referință ale domeniului, prin valoarea lor științifică deosebită academician doctor inginer Elena Ceaușescu impunîndu-se în lumea științei drept un savant de înaltă valoare.

Omagiul fierbinte pe care studenții și cadrele didactice din centrul universitar Timișoara, alături de întregul nostru popor, îl aduce la această aniversare tovarășei Elena Ceaușescu este expresia profundei prețurii a activității desfășurate, alături de conducătorul partidului și statului, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, pentru continua înălțare a patriei pe noi trepte de progres și civilizație, pentru importante și nobilele contribuții dedicate afirmării științei românești în împlinirea dezideratelor de pace, libertate și progres ale întregii umanități.

Anul 1986 —, al douăzecișunulea din cea mai rodnică epocă a istoriei României, epocă ce poartă cu deplină îndreptățire și mindrie numele iubit al făuritorului ei, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al partidului, președintele Republicii Socialiste România — a început într-o atmosferă de puternică angajare revoluționară a întregului nostru popor pentru a împlini mărețele obiective stabilite de Congresul al XIII-lea al partidului.

În conștiința poporului nostru toate împlinirile României din ultimele două decenii, uriașele transformări innoitoare care au schimbat din temelii înfățișarea patriei sînt strîns legate de gin-

secretarului general al partidului s-a împletit în modul cel mai strîns cu toate marile momente ale luptei glorioasei noastre partid pentru victoria revoluției și construcției socialismului în România.

Strălucitele însușiri de militant revoluționar și conducător politic, uriașa experiență acumulată au cunoscut deplina afirmare în perioada în care, spre binele poporului nostru, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU a fost investit, la Congresul al IX-lea cu suprema răspundere de secretar general al partidului.

Partidul, țara, poporul omagiază prodigioasa și neobosită activitate desfășurată de secretarul ge-

partidul și statul nostru în rezolvarea problemelor fundamentale ale organizării și conducerii societății, aplicarea creatoare a concepției materialismului dialectic și istoric la condițiile social-istorice concrete din România, aprofundarea fenomenelor și aspectelor noi apărute în procesul transformării revoluționare a societății.

Perioada inaugurată de Congresul al IX-lea a deschis o epocă nouă în istoria patriei, a determinat adînci prefaceri revoluționare în întreaga noastră societate. Întemeindu-se pe magistralele analize științifice, materialist-dialectice ale secretarului general al partidului, congresele și conferințele naționale ale partidului, plenarele Comitetului Central desfășurate în această perioadă au adoptat hotărîri și orientări care au mobilizat puternic energiile și capacitățile de creație ale întregului popor în împlinirea programelor de dezvoltare economică și socială și culturală a țării, în realizarea tuturor obiectivelor stabilite de partid pentru înaintarea fermă a României pe calea socialismului.

Prestigiul fără precedent de care România, personal tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, strălucit promotor al idealurilor de independență națională, pace și progres social, se bucură pe arena mondială, numărul tot mai mare de prieteni pe care poporul român și i-a cîștigat în ultimele două decenii pe toate meridianele globului, constituie cea mai elocventă confirmare a justeței politicii interne și externe a partidului și statului nostru.

Pentru consecvența unei îndelungate activități revoluționare de peste o jumătate de veac, pentru înalta dăruire cu care a acționat și acționează spre binele poporului, spre gloria României, întreaga noastră națiune îl înconjoară cu dragoste, stimă și recunoștință pe conducătorul partidului și statului nostru, pe iubitul său fiu, adînc pătruns de adevărul că proeminenta personalitate a tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU își află ilustrarea în înseși virtuțile poporului, că nobila sa viață și activitatea sa dau o nouă strălucire celor mai înalte tradiții revoluționare, integrîndu-se firesc în șirul marilor ctitori de țară, ai libertății și independenței ei. Întreaga noastră națiune vede în prezența tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU la cirna destinelor țării chezașia împlinirilor, a înălțării României pe mereu mai înalte culmi de civilizație socialistă și comunistă.

Astăzi, cînd împreună cu întregul nostru popor omagiem opera și activitatea revoluționară ale bărbatului de stat prin care România se afirmă tot mai puternic în conștiința lumii, ca țară a libertății și demnității umane, se cuvine să rostim încă o dată răspicat numele ctitorului și artizanului genial al acestei epoci fără precedent în istoria cea mare a țării, numele secretarului general al partidului, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU.

Tovarășului Nicolae Ceaușescu, făuritorul României socialiste moderne, înflăcăratul omagiu, dragostea și recunoștința noastră

direa creatoare și îndelungată activitate revoluționară a tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, care, prin clarviziune politică, realism și cetezanță, prin dragoste fierbinte pentru patrie și popor, prin profunda analiză științifică a vieții sociale, a dus și aduce o contribuție inestimabilă la progresul și prosperitatea patriei, la afirmarea independenței și suveranității noastre naționale.

Minunatele calități de revoluționar și patriot înflăcărat ce definesc personalitatea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU s-au afirmat cu strălucire încă din cei mai tineri ani ai vieții, în marile bătălii purtate de partid pentru apărarea intereselor clasei muncitoare și ale poporului român pentru libertate, dreptate socială și națională, împotriva fascismului și războiului, pentru cauza independenței și suveranității patriei, pentru o viață mai bună. Aceste înalte calități de comunist și revoluționar ferm și consecvent s-au dezvoltat continuu în condițiile noi, create în țara noastră ca urmare a victoriei revoluției de eliberare națională și socială întreaga viață a

neral al partidului cu înțelepciune și înaltă competență în spirit creator, dînd clas sentimentelor de dragoste fierbinte și profundă recunoștință pe realizarea neabătută a politicii interne și externe a partidului și statului nostru, la împlinirea Programului de făurire a societății socialiste multilaterale dezvoltate și înaintarea Romniei spre comunism, la promovarea fermă a nobilelor idealuri ale păcii și înțelegerii între popoare.

Puternica personalitate, gîndirea științifică și acțiunea revoluționară ale tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU și-au pus din plin amprenta cursului dinamic, creator al edificării societății socialiste în România. Secretarul general al partidului a impulsat cu vigoare abordarea în spirit înnoitor, realist a problemelor strategice și tactice ale construcției socialiste, clarificarea lor în concordanță cu mersul procesului revoluționar.

Anii de cînd tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU se află în fruntea partidului evidențiază cu putere originalitatea soluțiilor concrete adoptate de

Știința și învățămîntul — în primele rînduri ale luptei pentru progres, pentru dezvoltarea socialistă a patriei

Inscriindu-se în suita de manifestări ale democrației noastre socialiste, înființarea și dezvoltarea științei și învățămîntului din România socialistă intră în istorie ca un eveniment major, cu multiple și profunde semnificații pentru întreaga viață cultural-științifică și social-politică a țării, ale căror ecouri vor dăinui multă vreme în cugetul și simțirea tuturor slujitorilor cercetării științifice și al școlii a elevilor și studenților, mobilizîndu-ne și angajîndu-ne plenar în amplul proces al devenirii comuniste a patriei.

Rolul științei și al învățămîntului ca factori esențiali ai progresului economico-social înregistrat în România a fost ilustrat, cu deosebită forță de expresie, în magistrala cuvîntare a secretarului general al partidului nostru, președintele Republicii, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU. Știința a devenit o importantă forță de producție, iar învățămîntul o modalitate esențială de pregătire a tineretului pentru desfășurarea unei activități eficiente în orice domeniu al existenței noastre. Participarea științei și a învățămîntului la ridicarea nivelului muncii, al gîndirii și creației, sporirea aporului acestora la transformarea în realitate a configurației celui de-al 8-lea cincinal se va vădi cu și mai mare intensitate. Sublinierea făcută de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU potrivit căreia „în concordanță cu noile obiective strategice, cercetarea științifică și tehnologică, precum și învățămîntul trebuie să fie în primele rînduri în desfășurarea întregului proces revoluționar în noua etapă de dezvoltare a țării” are, pentru oamenii muncii din cercetare și învățămînt, semnificația unei direcții programatice de acțiune spre a făuri viitorul așa cum ni-l dorim toți, asigurînd României un loc demn înre națiunile lumii. Față de cincinalul 1981—1985, în cel de-al 8-lea, cincinal ritmurile de creștere vor fi mult mai ridicate. Astfel, producția marfă industrială va crește cu 45 la sută, producția netă cu circa 70 la sută, producția agricolă cu 30-35 la sută, ceea ce, în mod sintetic, se va reflecta în sporirea cu circa 50 la sută a venitului național.

Izvorit din cunoașterea profundă a legilor obiective ale dezvoltării, apelul secretarului general al

partidului nostru la o continuă pregătire pentru azi, pentru mine, pentru viitor implică din partea tuturor cetățenilor țării multă dăruire, amplificarea eforturilor pentru însușirea a tot ce a creat mai valoros gîndirea umană, pentru cercetarea și descoperirea a noi taine ale naturii și universului. Se consacră, astfel, o viziune novatoare și de mare amplitudine, adevărată strategie a învățării sociale permanente, a dezvoltării neconținute a științei, în afara cărora la întîlnirea cu viitorul am fi luați prin surprindere. Pentru că, iată, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU atribuie științei un rol de prim rang, subliniind, în spiritul revoluționar și al cetezanței proprii genialei sale gîndiri, faptul că „omenirea se află într-o asemenea etapă a dezvoltării în care știința reprezintă cea mai puternică forță a progresului economic și social”. Tocmai de aceea este necesar să se facă totul pentru ridicarea continuă a pregătirii profesionale a oamenilor muncii, a nivelului general al conștiinței revoluționare, socialiste. Adevărata și trainică garanție a mersului ferm și viguros spre viitor al României socialiste stă în potențarea interdependenței dialectice dintre știință și conștiință care în anii de glorie ai „EPOCHI NICOLAE CEAUȘESCU” a dobîndit semnificația, strălucirea și forța proprii aspirației către progres a poporului român.

Asezînd la baza direcțiilor de dezvoltare ale cercetării științifice și învățămîntului hotărîrile istorice ale celui de-al XIII-lea Congres al partidului, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU a prefigurat mobilizatoare sarcini pentru aceste sectoare vitale ale societății românești, atât pentru soluționarea mai rapidă a problemelor imediate, cît și a celor de perspectivă. Cei ce își desfășoară activitatea în cercetare și în învățămînt, tinerii care se află azi pe băncile școlii și în amfiteatrele universitare dispun astfel de un minunat program de muncă și au toate condițiile pentru a se afirma, plenar și permanent, ca oameni ai creației și progresului, profilați la o dimensiune etică superioară a cărei motivare de esență vizează sporirea prestigiului României în lume.

Valorificînd strălucitoarea tradiție a științei și învățămîntului din țara noastră, pornind de la

minunatele realizări ale prezentului nostru socialist, tinerii, mai ales, au posibilitatea să dea multiple valențe și semnificații celor două verbe esențiale „a învăța” și „a ști” a căror conjugare perpetuă să servească sporirii calității vieții oamenilor de pe întreg cuprinsul României, libertății și independenței țării, umanismului și umanității lumii de azi și de mine. Adoptarea în unanimitate a „Programului de cercetare științifică, dezvoltare tehnologică și introducerea progresului tehnic în perioada 1986—1990” și a „Programului privind asigurarea forței de muncă, dezvoltarea învățămîntului și perfecționarea continuă a cadrelor în perioada 1986—1990” reprezintă un veritabil legămint de inimă și conștiință al oamenilor muncii din cercetare și învățămînt care-și vor consacra întreaga activitate progresului neconținut al patriei, formării oamenilor de care țara are nevoie.

Formarea tinerei generații pe baza celor mai noi cuceriri ale științei și cunoașterii umane, dezvoltarea la tineri a voinței de a se manifesta în toate împrejurările ca revoluționari, ca patrioți, hotărîți să servească patria, socialismul constituie obiective de maximă importanță ale prezentului care condiționează sporirea aportului viitorilor specialiști la propășirea României socialiste. Dobîndind conștiința că învățămîntul superior este și trebuie să fie primul care ia contact cu viitorul, că actualele generații de studenți trebuie să fie pregătite la nivelul imperativelor ce se vor manifesta dincolo de granița anilor 2000, izvoarele științei și ale învățămîntului nostru pentru acum și pentru viitor vor fi mai viguroase, practic nepuizabile. Iar întărirea legăturii indisolubile a acestora cu producția capătă noi dimensiuni în noul cadru creat prin constituirea Consiliului Național al Științei și Învățămîntului ce și-a ales în fruntea sa pe tovarășa academician doctor inginer Elena Ceaușescu, eminentă personalitate a vieții noastre politice, savant de prestigiu mondial. Avem astfel garanția sigură a împlinirii obiectivelor pe care știința și învățămîntul și le-au propus, a creșterii contribuției lor la îmbogățirea tezaurului științific național și universal.

IOAN TALPOȘ

„Acum este necesar să facem totul pentru ridicarea nivelului învățămîntului la cerințele noii revoluții tehnico-științifice, la cerințele societății socialiste multilateral dezvoltate.”

NICOLAE CEAUȘESCU

Am sărbătorit la sfârșitul anului trecut 65 de ani de existență a Institutului politehnic „Traian Vuia”. Mai bine de jumătate de secol desparte prima generație de absolvenți de cea mai recentă generație de absolvenți, consolidând de-a lungul anilor prestigiul și tradiția de care se bucură școala politehnică timișoreană în formarea specialiștilor de valoare pentru economia națională.

De la disciplinele fundamentale la specializări de vîrf, de-a lungul celor cincisprezece ani petrecuți în băncile școlii studenții au prilejul să analizeze cursuri de o înaltă ținută, cu un conținut bogat de cunoștințe expuse într-o manieră clară de către pedagogi desăvîșiți, cursuri care aduc în amfiteatre studenți pasionați, dornici de cunoaștere, de perfecționare, de aprofundare a noutăților științifice și tehnice. Pentru însușirea temeinică a cunoștințelor de specialitate și aplicarea lor în elaborarea de proiecte și construcția de aparate, studenții sînt angrenați în activitatea de cercetare științifică și proiectare în cadrul laboratoarelor, a cadrelor de specialitate. Trebuie amintită aici puternica bază tehnico-materială de care beneficiază studenții din institut, lărgirea și perfecționarea ei continuă, inclusiv introducerea tehnicii de calcul în dotarea cadrelor.

Preocuparea pentru ridicarea permanentă a nivelului pregătirii profesionale a studenților este o latură fundamentală a activității Asociațiilor Studenților Comuniști din Institutul politehnic „Traian Vuia”

O reflectare a încrederii de care se bucură studenții cu o pregătire foarte bună o reprezintă stabilirea tematicii de cercetare din preocupări moderne și probleme prioritare pentru cercurile științifice studențești, cuprinderea în colective de soluționare a temelor contractuale, finalizarea cercetării în brevete de invenții și inovații.

Calendarul manifestărilor cu caracter profesional-științific cuprinde concursurile profesional-științifice și Sesiunea de comunicări științifice stu-

dențești, cu o rezonanță sporită în rîndul studenților. Conducerea institutului, conducerile facultăților au dovedit permanent o atenție deosebită față de aceste manifestări și maximă receptivitate pentru propunerile făcute de studenți, ne-au acordat încrederea de a organiza manifestări la scară națională, ne-au îndrumat și sprijinit în toate ocaziile.

O inițiativă a conducerii institutului este „Sesiunea tinerilor absolvenți”, organizată în timp aniversării Institutului, prilej pentru întâlnirea foștilor absolvenți cu studenții din anii mai mari, împărtășirea experienței acumulate în anii de studiu, întâlnirea cu foștii dascăli, cunoașterea viitoarelor locuri de muncă și a preocupărilor colectivelor din institut pe linia introducerii progresului tehnic, punind bazele viitoarelor colaborări.

Strîns legată de procesul de instruire este munca educativă, formarea unei conștiințe înaintate la toți tinerii, educarea prin muncă și pentru muncă a studenților. Asociațiile studenților comuniști de la nivelul anilor de studiu, consiliile din facultăți și Institut acționează în colaborare cu conducerea Institutului și facultăților, sub direcția îndrumare a organelor de partid, pentru realizarea unui climat comunist de muncă și viață în toate spațiile institutului, în cămine și cantine, pentru formarea deprinderilor de gospodărie și a grijii față de bunurile date în folosință.

Cadrul de acțiune a studenților comuniști pentru îmbunătățirea permanentă a activității, pentru ridicarea calității în competiția permanentă cu noi înșine, cu facultățile de profil din țară îl constituie întrecerea „Fiecare A.S.C., colectiv de educare prin muncă și pentru muncă a studenților”. La această întrecere, I.P.T. a obținut trei premii la nivel național: Facultatea de electrotehnică — locul I, Facultatea de mecanică — locul II și Facultatea de construcții — locul III. În urma analizelor efectuate în plenarele Consiliilor pe facultăți și în plenara Consiliului pe institut, a rezultat că există resurse mai mari la toate facultățile în ceea ce privește îndeplinirea angajamentelor asumate în cadrul întrecerii din acest an la toți indicatorii.

Studenții politehniști se angajează, în acest nou an, pe linia obținerii de noi realizări care să reflecte adevărata valoare a învățămîntului universitar tehnic timișorean.

Asist. ing. RADU MUNTEANU,
președinte al Consiliului U.A.S.C.
din I.P.T.V.T.

Cercetare și creație la vîrsta studenției

Epoca noii revoluții tehnico-științifice proiectează în prim plan cercetarea științifică. În laboratoare și ateliere, alături de cadrele didactice cei mai buni studenți, viitorii specialiști, se dedică, acestei activități cu tot spiritul revoluționar care caracterizează tînră generație. Astfel în anul universitar 1984—1985, la Facultatea de Electrotehnică, au fost cuprinși 1725 de studenți în cercuri și colective de cercetare.

„Participarea studenților începe de la lecțiile de curs, seminar și laborator, unde cadrele didactice le prezintă atît problemele clasice ale domeniului, cît și unele dintre rezultatele cercetărilor proprii. Forma concretă de participare o constituie cercurile științifice studențești și

A.C.P.-ul, pentru cei din anii mai mari. Ar fi important, ca fiecare student să-și dezvolte pasiunea pentru activitatea de cercetare, avînd în facultate toate condițiile create în acest seps.” (prof. dr. ing. Nicolae Bogoevici). Studenții cercetători sînt stimulați prin punerea la dispoziție, în cadrul cercurilor, a aparaturii din laboratoare, prin sprijinul competent al cadrelor didactice și prin posibilitatea de participare la cercetarea contractuală cu diverse întreprinderi, prin crearea colectivelor de cercetare interdisciplinară (colective de roboți: Facultatea de mecanică și Facultatea de electrotehnică; colaborare între Institutul de medicină și Facultatea de electrotehnică). Nu lipsese dintre mijloace

cele de stimulare nici premiile, diplomele, participarea la conferințe, simpozioane, seminarii, popularizarea în cadrul facultății și în presă.

A intrat în tradiție ca celui mai bun student matematician să i se decerneze placheta „Traian Lalescu”. Ultimii posesori ai acesteia sînt Carmen Perianu (V.A.C.), Lavinia Fereche (IV.A.C.) și Călin Lar (III.E.T.G.).

Dosarele comisiei profesionale a Consiliului A.S.C. oferă și alte date sintactice: 41 de invenții și inovații în anul universitar trecut și cîteva nume binecunoscute: Antoaneta Fecker (V.A.C.), Corneliu Bărbulescu și Marian Boldea (IV.A.C.).

În epoca pe care o trăim, cercetarea științifică trebuie să contribuie la soluționarea problemelor ridicate de economie: criza de materii prime și energie, introducerea progresului tehnic, robotizare, automatizare.

„Vîrsta studenției — arată tovarășul prof. dr. ing. N. Bogoevici — este corespunzătoare celei mai fertile perioade în domeniul creativității. Tinerii noștri studenți au multe idei, găsesc multe soluții și variante. Important e să urmărească ideea pînă la finalizarea ei. Cadrele didactice le stau la dispoziție pentru a-i sprijini în aceasta. În ultima perioadă, colectivul nostru este preocupat în mod deosebit de problemele energiei electromagnetice, atît sub aspect teoretic, cît mai ales sub aspect practic. Lucrăm la un contract de cercetare științifică, încheiat cu Combinatul siderurgic Reșița, referitor la optimizarea consumului de energie electrică la un laminor bluming. În urma cercetărilor, se întrevăd posibilități de a se reduce consumul specific de energie raportat la zona de produse laminate. Din colectiv fac parte atît cadre didactice, cît și studenți”.

Problema energiei, mai precis a energiei solare, este abordată și în cadrul cercului de fizică. Printre temele de cerc apar: „Clădiri de locuit cu consum energetic redus cu 40 la sută față de sistemele convenționale”, „Proprietăți optice în domeniul IR ale unor materiale au-

tohtone utilizabile în energia solară”, „Tehnici de stocare a energiei solare”.

În zilele de 7-10 noiembrie 1985, s-a desfășurat la Facultatea de electrotehnică simpozionul național „Contribuții științifice studențești la dezvoltarea cercetării și proiectării asistate de mijloace electronice de calcul”, dedicat Anului Internațional al Tineretului. Lucrările simpozionului s-au desfășurat pe secțiuni: „Optimizarea folosirii resurselor materiale și umane”, „Tehnologii de vîrf”, „Informatizarea și conducerea proceselor economice și îmbunătățirea calității vieții”, „Perfecționarea învățămîntului”, „Perfecționarea tehnicii de calcul”, „Investigarea și diagnosticarea în medicină”, „Proiectarea tehnologică asistată de calculator”.

Din cele 68 de premii acordate, studenții Institutului politehnic Timișoara au cucerit 14, merite deosebite avînd cei de la Facultatea de Electrotehnică.

Trebuie subliniat, încă o dată, că cercetarea științifică are un rol aproape decisiv în formarea specialiștilor de mîine. Experiența afirmată pe băncile școlii are o pondere mare în rapiditatea cu care absolvenții abordează procesul de integrare în producție, contribuind la bagajul de cunoștințe practice atît de necesare unui inginer.

„Activitatea într-un cerc științific, mai ales cînd ai abordat o temă cu realizare practică, îți dă posibilitatea să alegi o serie întreagă de informații pe care teoria nu le furnizează din lipsă de timp și spațiu, îmbogățindu-ți astfel cunoștințele; îți dă posibilitatea să vii în contact direct cu aparatura și tehnologiile existente, să-ți crezi îndemînări practice, pe care un teoretician nu le are și să-ți formezi o imagine mai clară a domeniului în care lucrezi. Pentru că, numai cunoscîndu-l îndeaproape, poți să-ți dai seama ce mai este de făcut”. (Antoaneta Kecker, V.A.C.)

DANIELA GROS

Produsele noastre, roboții

Robotul industrial nu mai e o noutate. Și totuși revenim cu obstinație asupra acestui subiect „la modă”. Un colectiv interdisciplinar constituit la nivelul cadrelor de Tehnologie și Construcțiilor de mașini, Mecanică și Rezistența materialelor (de la Facultatea de Mecanică) și Electronică și Măsurile electrice (de la Electrotehnică) a proiectat un robot industrial cu aplicabilitate imediată în tehnologia presării la rece, domeniu ce se preta în mod deosebit la automatizare, la robotizare în particular, mai ales la scară de fabricație mijlocie și mare, roboții dovedindu-și îndeosebi utilitatea în condițiile marii diversități de tipodimensiuni. Avantajele față de sistemele clasice sînt nete: productivitate ridicată, posibilitate de lucru cvasipermanent, timpi normați mai mici și uniformizați, reducere a efortului fizic uman, eficacitate maximă și securitate.

Rezultatele obținute de cadre au fost finalizate cu promptitudine de Secția de proiectare și microproducție (S.P.M.M.E.), care a trecut la execuția și asimilarea proiectului lui RP-2, „robot industrial pentru manipulare sarcini mici” în diferite sectoare de producție”. Astfel s-au născut cinci „roboți” fără prea mare asemănare cu imaginea acreditată de o întreagă literatură de anticipație, niște manipuloare de fapt, conduse de un „creier”, constituind mai degrabă niște mașini-unelte cu program (ceea ce le conferă flexibilitate), de o complexitate ridicată, fără beculțe multicolore, fără voci metalice, fără inteligență. Nimic spectaculos pentru cititorii (prea) pasionați de S.F. Și totuși... avem nevoie de EI.

I.A.E.M., cunoscuta întreprindere timișoreană, va beneficia de acum încolo de ajutorul lor „dezinteresat”, o linie întreagă de prese urmînd a fi deservită de acești roboți. Cîteva caracteristici ai viitorilor „angajați”: dispozitivul de prehnslune este acționat pneumatic, pot manipula o sarcină

de 12,5 N cu o precizie de poziționare de 0,5 mm, „îndeminarea” lor fiind dată de numărul gradelor de mobilitate (cinci). În fapt, este vorba despre un clește cu două „degete” ce poate „pîpi” piese cu dimensiuni între 10 și 20 mm, cu o forță de stringere „omenească”: 80 N. „Eu îl consider un produs competitiv chiar pe plan mondial. În plus, și foarte rentabil pentru noi, afirmă tovarășul ing. Grigore Pocinog, directorul S.P.M.M.E. I.A.E.M. este una din primele întreprinderi din țară cu o astfel de linie robotizată. Acum sîntem în tratative — ca să spun așa — cu cei de la ELBA, care au niște prese asemănătoare. Întreprinderile manifestă interes față de roboți. Trebuie însă să le convingem, și asta cu rezultate economice concrete, de valoarea roboților noștri.”

În prețul unui RP-2 sînt înglobate materiale de nici 200.000 lei, restul fiind munca de cercetare a cadrelor de la Mecanică și Electrotehnică, munca de execuție în cadrul S.P.M.M.E. — Atelierul de prototipuri (un „colectiv excepțional”, cum o spune cu mindrie tovarășul director) și munca studenților practicanți. Autorii se numesc: Francisc Baba, Nicolae Amărăței, Ștefan Dănculescu, Simion Micu, Vasile Goja și Cornel Marinu (toți meseriași de clasă), dar și cei care au realizat partea de comandă electronică: Teodor Muia, Ion Băcilă, Cornel Morogan și Ștefan Nagy. Nici unul nu știe exact cîte repere a înglobat un singur robot, știu doar că sînt foarte multe, că au „tras tare” să-i dea gata, că au pus toată priceperea lor în joc — făcînd chiar tratamente termice care nu erau prevăzute de proiect, „pe barba lor”, ca să fie totul ca la carte — și că acum așteaptă să-i vadă la lucru. „Doar sînt creaturile noastre, nu?”

VASILICA ANCUȚA

O IMPORTANTĂ CONTRIBUȚIE

Directivile celui de al XIII-lea Congres al Partidului, stabilesc pentru cincinalul următor și perioada următoare până în anul 2000, ca una dintre principalele sarcini pentru industrie, creșterea importantă a productivității muncii „pe baza organizării mai bune a producției și muncii, precum și a automatizării, cibernetizării și robotizării producției”, așa cum arăta tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretarul general al partidului la cel de al XIII-lea Congres. „Se va trece la realizarea pe scară largă de linii, secții și sectoare complet automatizate... Până în anul 2000 se va generaliza acțiunea de robotizare a producției”, (din Directivile Congresului al XIII-lea al Partidului Comunist Român).

Îndeplinirea sarcinilor de mai sus devine posibilă în condițiile industriei din țara noastră, în cadrul căreia predomină fabricația de serie mică și mijlocie, numai prin aplicarea unor procese tehnologice flexibile, care permit trecerea de la producția unui produs la producția altuia, cu ajutorul aceluiași mașini, utilaj, instalații, dispozitive, supuse în prealabil la reglaje cu consum minim de cheltuieli materiale și de manoperă. Automatizarea flexibilă a proceselor tehnologice în industrie presupune conferirea unei importante părți a sarcinilor de manipulare (operațiile umane) roboților industriali ușor reprogramabili. Cele de mai sus presupun înainte de toate conceperea și fabricarea unor mașini, utilaje, instalații (inclusiv roboți industriali), dispozitive care pot intra în componența sistemelor de fabricație flexibilă.

Lucrarea*) tovarășilor dr. ing. George Cojocaru, directorul I.P.I.V. București și dr. ing. Francisc Kovacs, profesor la Institutul politehnic „Traian Vuia” din Timișoara aduce o contribuție la îndeplinirea dezideratului de mai sus, punând la dispoziția celor interesați — ingineri, tehnicieni, muncitori, studenți, cunoscând sintetizând într-o viziune de ansamblu originală, experiența câștigată în implementarea unor procese de fabricație flexibilă automată în țări a-

vanstate din punct de vedere industrial, fără a neglija în același timp realizările din România socialistă — ambii autori fiind competenți în cercetările din domeniul roboticii și participanți activi la realizarea în țară a unor sisteme de fabricație flexibilă automată.

Prima parte a cărții se ocupă de producția industrială într-o versiune sistematică. Prin introducerea noțiunilor de „oportunitate” și „adecvare” se stabilesc condițiile de adaptare a sistemelor de fabricație în ceea ce privește oscilațiile de sarcini de producție și se cercetează corelația dintre flexibilitate și productivitate.

În cea de a doua parte a cărții se prezintă soluții constructive ale dispozitivelor din componența instalațiilor aducătoare de evacuare și se analizează modalitățile de integrare a acestora în sisteme de fabricație.

Ultima parte a cărții prezintă principalele caracteristici ale sistemelor de fabricație flexibilă în cadrul căroro roboții industriali execută procese tehnologice cu scule purtate, cum ar fi sudare prin puncte sau în cerc în mediu protector, vopsire, metalizare, sablare, curățirea pieselor turnate — sau deservesc mașini unelte, piese, ciocane de forjă, mașini de turnat sub presiune sau de injectat mase plastice. Se acordă atenția cuvenită problemelor montajului automat și controlului de calitate automat, realizate prin acțiunea roboților industriali.

Cartea este o continuare firească a lucrării „Manipulatoare, roboți și aplicațiile lor industriale” — apărută la Editura Facla în anul 1982, având aceiași autori. Cele două cărți sînt primele lucrări din noul domeniu de știință — denumit Robotică, F.S.M. (Sisteme de Fabricație Flexibilă) sau Știința producției — apărute în limba română.

L. R. ■

*) George Cojocaru, Francisc Kovacs, „Roboții în acțiune, sistemele flexibile și fabricația de serie”, Ed. Facla, 1985.

DRUMURILE VIITORULUI

Meseria de drumar este veche, veche și frumoasă ca orice meserie în care omul își dovedește sieși că este mai tare decît apa, decît muntele și cu prietenie și le supune. Iar la noi, poate mai mult decît aiurea, există chiar și o vocație a drumăritului, vocație tradusă — la scară redusă — prin tradiție și pasiune.

Anii noștri, anii socialismului, au însemnat și aici, ca peste tot în economia românească, pași buni înainte. Și nu numai atît. Pe lângă cantitate — elocvent ilustrată de raportul 8.863:35.275, adică numărul kilometrilor de șosea modernizată din țara noastră în 1965, față de 1985 — primează calitatea, atribut fundamental al unei întregi vieți economice. La temelia căreia stă el, DRUMUL.

Și cum o contribuție de seamă a avut-o, de-a lungul anilor, și catedra de profil a Facultății de construcții din Institutul Politehnic „Traian Vuia”, am poșit în mijlocul celor care aici, în fața planșetelor și în laboratoare, aștern drumurile de miine, trasează viitorul pas cu pas.

Animați de ideea revoluționării procesului instructiv-educativ, colectivul de cadre didactice și studenți au acționat continuu în direcția perfecționării formelor de integrare a procesului de învățămînt cu proiectarea, cercetarea și producția. Astfel, secția Căi Ferate, Drumuri și Poduri (C.F.D.P.) are legături permanente cu unități productive de profil, legături concretizate prin contracte de proiectare, asistență tehnică și colaborare pluridisciplinară. Este vorba despre Direcția Drumuri și Poduri Timișoara și Direcția Generală a Drumurilor din Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor, Institutul de Cercetare și Proiectare Tehnologice în Transporturi București, șantierele din municipiul Timișoara, întreprinderi de profil din întreaga țară. Pe baza acestor contracte se asigură efectuarea practicii în condiții optime, studenții participînd efectiv la realizarea planului de producție sau proiectare. (Tematica activităților de cercetare și

proiectare (A.C.P.) este axată exclusiv pe probleme puse de producție și se desfășoară pe bază de contracte sau comenzi.

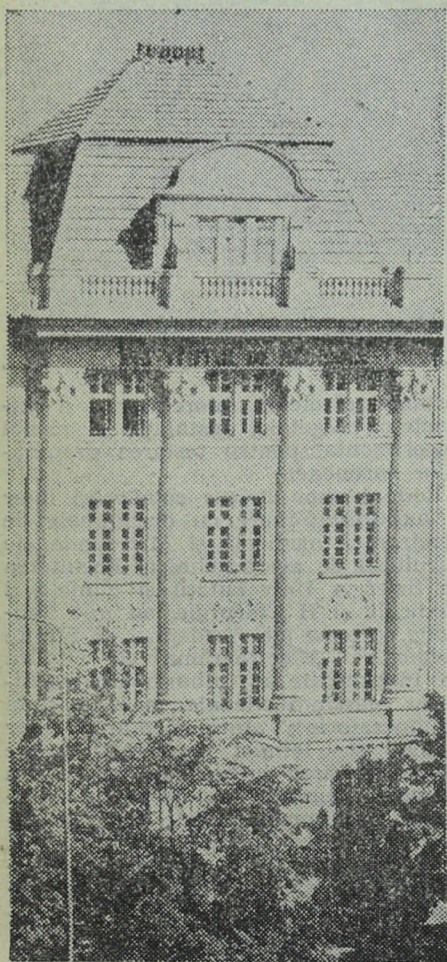
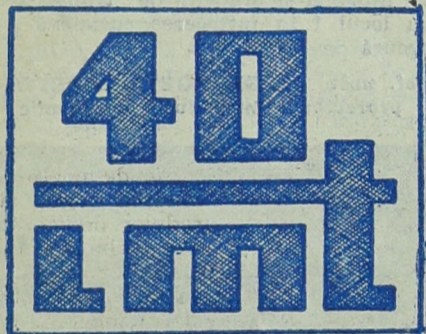
De asemenea, o serie de alte activități se realizează în aceste unități productive: prelegeri cu caracter tehnologic, seminariile aplicative și o parte din orele afectate pentru A.C.P. La fel, avizarea și susținerea proiectelor de diplomă se face în unități productive beneficiare, cu participarea specialiștilor din producție.

Rezultatele bune și foarte bune obținute mereu de către studenții secției, atît la sesiunile de comunicări științifice, cît și la concursurile pe meserii, au fost o urmare firească a preocupărilor existente aici, nesurprinzînd pe nimeni. Dintre lucrările prezentate la cea de-a XXV-a Sesiune de comunicări științifice studențești s-au bucurat de aprecierile juriului nu mai puțin de zece lucrări. Dintre acestea amintim: „Studii asupra soluțiilor folosite pentru modernizarea drumurilor publice din SV țării și propuneri pentru introducerea unor noi tehnologii rutiere energo-neintensive”, prezentată de studenții Anca Izdrăală, Gheorghe Pop și Emil Gabor, sub îndrumarea șefului de lucrări Gheorghe Lucăci și ing. Nicolae Ionescu, și „Studii utilizării nisipurilor bituminoase în tehnica rutieră” — conducători științifici prof. dr. ing. Laurențiu Nicoară și ing. Laurențiu Stelea și susținut de studenții Florin Belc, Gheorghe Pop, Ioan Perț și Marius Mitrofan. De asemenea, numeroase proiecte de diplomă au fost premiate de către beneficiari.

La plecare, un student, astăzi absolvent, mi-a spus că drumul viitorului s-a născut deja. Și-a bătut semnificativ blocul de desen de sub braț și mi-a zîmbit: e neastîmpărat, dar crește repede-repede. L-am rugat să se prezinte.

— Un constructor de drumuri...

SORINA SOPA ■

Pași pe nisipul amintirilor

Sînt patruzeci de ani de cînd Timișoara, frumosul oraș al florilor găzduia o nouă facultate de medicină, în acel neuitat an al victoriei, an al păcii, ce avea să deschidă drumul spre cea mai luminoasă etapă din istoria patriei noastre: etapa democrației muncitorești și a construcției socialismului.

Sînt absolvent al primei promoții de medici a tinerei Facultăți de medicină din Timișoara, creație a regimului democrat-popular din patria noastră.

Studenți de atunci, tineri entuziaști, chemați, în același timp, să învețe, se angajau să contribuie, cu toată energia și elanul la reconstrucție, la vindecarea rănilor războiului.

Am fost, pe drept cuvînt, „studenți și brigadieri” pe șantierele tineretului de pe acele vremuri, dar luptam cu încredere în viitorul luminos al noii orînduir, deși obstacolele și lipsurile ni se opuneau la fiecare pas.

Mediciniștii, alături de colegii lor, studenți ai celorlalte institute și facultăți, au fost și pionieri ai organizării și materializării laboratoarelor și unităților clinice.

Alături de primii noștri profesori, prof. Benedict Menkes, prof. Șerban Brătianu, prof. Ilie Georgescu, ș.a.m.d., am trăit intens momentele preluării actualei clădiri a institutului munca de șantier pentru amenajarea laboratoarelor, a sălilor de lucrări, de disecție, a sălilor de curs. Tot noi am amenajat

căminul studențesc și cantina și eram mindri de realizările noastre, căci, deși modeste, erau ale noastre și pentru noi.

Și... s-au scurs anii și studenții de atunci și alții din generațiile ce-au urmat, pe parcursul a 40 de ani, numără astăzi peste 8.000 de medici rîspîndiți pe tot cuprinsul țării, de la medici generalişti pînă la cadre didactice universitare.

Azi vorbim cu legitimă mindrie de „Școala medicală timișoreană”, care s-a ridicat prin calitatea cadrelor sale, prin calitatea absolvenților săi, în aceste patru decenii, la poziția de prestigiu a celorlalte institute cu tradiție din țara noastră.

Ca unul dintre absolvenții primei promoții, care am trăit istoria acestui institut, care i-am simțit bucuriile și frămîntările, alături de colegii mei, cadre didactice și medici, salut plin de afecțiune și mindrie aniversarea celor 40 de ani de existență a Institutului nostru drag.

Sînt fericit că pot transmite studenților noștri de azi mesajul primei generații de studenți mediciniști timișoreni și, cu aceasta, dorința de a le insufla dragostea pentru nobila profesiune pe care și-au ales-o și pentru Institutul care-i formează ca medici și cetățeni demni ai Patriei noastre.

Prof. dr. LUCA STĂNCIU ■
Institutul de medicină Timișoara

Institutul de medicină, azi

Concepția științifică cu privire la integrarea învățămîntului cu cercetarea și producția în vederea racordării școlii superioare românești la imperatiile dezvoltării economico-sociale a țării, asigură cadrul propice ridicării continue a nivelului calitativ al rezultatelor profesional-științifice și de producție ale viitorilor specialiști, constituind totodată o formulă obiectivă de manifestare și implicare a studenților în domeniul creației.

Pentru a avea o imagine veridică a coordonatelor cercetării științifice în Institutul de medicină Timișoara este necesară jalonarea citorva repere: pentru anul în curs s-au propus 151 de teme de cercetare științifică, dintre ca-

re 47 în cadrul planului Academiei de Științe Medicale, au fost oncrate 17 teme de cercetare contractuală ce au adus Institutului un beneficiu de 2 milioane lei; ființează 51 cercuri științifice studențești cu un total de 891 membri, dintre care 270 sînt creatori ai unor teme prevăzute în planurile Academiei de Științe Medicale și planul intern al disciplinelor; au fost publicate 340 lucrări științifice, 8 cursuri editate și 9 monografii elaborate — 2 propuse pentru premiile Academiei R.S.R., etc.

Temele de cercetare propuse și cuprinzînd o arie largă de investigații — acțiuni de pionierat în unele direcții ca flebologie sau informatică me-

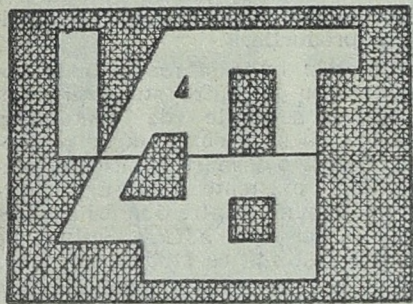
dicală — s-au axat pe probleme prioritare și de actualitate ale sferei medicale: boli cronice de mare extindere și gravitate, teme de ocrotire pre și perinatală, de prevenire și combatere a factorilor de mediu fizic și profesional, de evidențiere a bolii în faza lor funcțională, de îmbunătățire a actului diagnostic și terapeutic în patologia cardio-vasculară, nutrițională, a bolilor cronice, patologia aparatului digestiv, etc.

De fapt, o simplă menționare a unor invenții și inovații ca: microcomprimate pentru identificarea corpilor cetonici. Trusă chirurgicală pentru ope-

(Urmare în pag 6)

„În toate domeniile, dar mai cu seamă în cercetare, se cere un înalt spirit de răspundere, inițiativă, îndrăzneală și cetezanț revoluționară.”

NICOLAE CEAUȘESCU

Cronologic, 40 de ani din viața unui om reprezintă perioada în care acumulările de experiență dau posibilitatea realizării celor mai importante transformări calitative, care atestă deplina maturitate în formare, în gândire și în acțiune, dublată cu puterea fizică și morală necesară rezolvării celor mai dificile și complexe probleme.

Transferați la nivelul unei instituții.

de peste 107 milioane lei. La aceasta se adaugă dotarea cu aparatură de înaltă tehnicitate în valoare de peste 38 milioane lei. Institutul nostru dispune astăzi de 45.745 mp suprafață construită din care cca 24.003 mp spații de învățământ, diferența revenind spațiilor social-culturale ca sediul bibliotecii cu construcție proprie, perla arhitecturală a institutului; dotată cu peste 260.000 exemplare de cărți și reviste în 12 limbi, în valoare de aproape 4 milioane lei; 4 cămine studențești; cantină; o modernă sală de sport.

Suprafața Stațiunii didactice a crescut de la 207 ha la aproape 2.000 ha teren agricol, îmbunătățindu-se substanțial nivelul de dotare cu mașini și utilaje care asigură mecanizarea complexă a tuturor sectoarelor de activitate, în care se realizează instruirea practică a studenților, cercetarea științifică și activitatea productivă.

melor practice actuale și secundată permanent de cercetări care privesc rezolvări pentru perspectiva mai mult sau mai puțin apropiată, se înscrie cu realizări deosebite în domeniul generalizării imediate a rezultatelor bune, în unitățile productive.

Creația științifică originală a cunoscut de asemenea o cale ascendentă, concretizându-se în ultimii ani, în obținerea de 7 brevete de invenție care au fost omologate și generalizate sau se găsește în curs de generalizare în producție. Dintre acestea 4 au fost premiate la Salonul național de brevete și inovații - Timiș 1985.

Lucrările științifice publicate de colectivele noastre de cercetare, sînt cunoscute practic pe toate meridianele globului, fiind solicitate de specialiști din peste 30 țări capitaliste și din toate țările socialiste. Paralel cu cercetarea științifică, s-a intensificat pronunțat activitatea publicistică materializată anual în 15-20 apariții editoriale prin Editura didactică și pedagogică, Ceres și Facla.

În procesul instructiv-educativ s-a urmărit în permanență formarea unui profesionist competent cu înaltă conștiință politico-ideologică conștient că viața înseamnă muncă cu satisfacția spirituală a datoriei împlinite, înzestrat cu toate disponibilitățile necesare integrării socio-profesionale în actuala etapă a înfăptuirii noii revoluții agrare și în acord cu cerințele acestui sfîrșit de veac și de

a liceelor de specialitate din județele Timiș, Arad, Caraș-Severin, Hunedoara și Mehedinți.

În anul 1983-1984 peisajul învățămîntului superior agronomic timișorean a fost întregit cu un complex expozițional, în care se prezintă anual cele mai noi realizări în domeniul cercetării științifice agro-zoo-veterinare și a celor mai bune rezultate obținute în acest domeniu de unitățile productive din zona de vest a R.S.R.

Se desfășoară de asemenea o amplă acțiune de îndrumare a unităților agro-zoo-veterinare din județul Timiș și din județele limitrofe. Dintre acestea, numeroase unități productive au devenit adevărate laboratoare de cercetare și de instruire a studenților în condiții de producție.

Preocupați permanent de lărgirea orizontului spiritual al studenților, anual s-au diversificat, intensificat și perfecționat acțiunile cultural-educative.

Numai în anul universitar 1984/1985, de exemplu, s-au organizat și prezentat 20 expuneri, 10 dezbateri, 9 mese rotunde, 4 simpozioane și 5 expoziții pe teme politico-ideologice și economico-sociale, 13 seri culturale-distractive, 3 concursuri pe teme politico-ideologice, 6 simpozioane și sesiuni științifice, 5 întâlniri cu personalități științifice, culturale și cu specialiști din producție etc.

În institut activează 8 formații artistice studențești care în anul 1985, au fost premiate și promovate la faza zonală a festivalului „Cîntarea României”, susținînd 10 spectacole în București, Timișoara, Lugoj etc.

Prin modul de organizare a procesului de învățămînt și prin concepția în care s-a realizat practic baza materială, integrarea învățămîntului cu cercetarea, practica economico-socială și activitatea cultural-educativă, institutul nostru, constituit într-un veritabil campus universitar, se prezintă astăzi ca cea mai modernă instituție de învățămînt superior agronomic din țară și, după părerea unor prestigioși specialiști de peste hotare care ne-au vizitat în cursul ultimilor ani, din Europa.

Rezultatele acestor eforturi au fost înucununate de succese deosebite în anul 1984, cînd institutul nostru i s-au decernat diploma și drapelul de fruntaș pentru locul I în întrecerea socialistă pe ramură de învățămînt.

Prof. univ. dr. GEORGETA NICHITA
prorectorul Institutului agronomic

40 de ani de existență, 20 de ani de profunde transformări

se poate aprecia că 40 de ani au aceeași semnificație, pentru că nici o realizare nu poate fi privită în afara oamenilor, de care depinde nivelul de organizare, de competență, de eficiență.

Concret, institutul nostru a avut marea șansă să beneficieze de două priorități naționale:

A fost primul institut superior agronomic înființat în anul 1945, la numai 5 luni de la instaurarea guvernului democrat-popular, înființare impusă de necesitatea stringentă a formării de cadre inginerești cu înaltă pregătire profesională și ideologică fără de care nu se putea concepe transformarea socialistă a agriculturii și constituirea noii societăți socialiste.

Localizarea acestei instituții în vestul țării, a fost și a rămas perfect justificată de ponderea ridicată a agriculturii în această zonă și de necesitatea repartizării teritoriale echitabile a învățămîntului superior agricol.

Pînă la Congresul al IX-lea practic învățămîntul superior agricol timișorean a funcționat fără baza proprie, dispersat, în trei sedii de învățămînt, două sedii de căminizare și cantinizare situate pe o rază de cca 3 km. Valoarea totală a investițiilor proprii, reprezentînd dotarea cu aparatură pentru desfășurarea procesului de învățămînt și cercetare, se cifra în anul 1965 la cca 700.000 lei.

A doua prioritate s-a înscris în anul 1966, la numai 1 an de la alegerea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU ca secretar general al P.C.R., prin aprobarea înființării și organizării Stațiunii didactice experimentale, după care a urmat finanțarea complexului de clădiri pentru învățămînt, cercetare, cazare și cantinizare, care s-a realizat eșalonat pînă în anul 1983, ajungînd la valoarea totală

Prin producțiile obținute Stațiunea didactică experimentală a institutului nostru s-a înscris anual pe primele locuri la nivel județean și republican, devenind cunoscută și recunoscută ca unitate de referință pentru celelalte stațiuni didactice experimentale ale institutelor agronomice din țară în acest sens este demn de menționat ordinul „Meritul agricol” clasa I-a, decernat pentru cea mai mare producție de grîu în anul 1978.

Toate aceste realizări au fost anticipate și secundate în permanență de perfecționarea continuă a pregătirii profesionale și politice a cadrelor didactice și a studenților, prin modernizarea integrării învățămîntului cu cercetarea și producția, prin perfecționarea activității de cercetare științifică în care s-au obținut, în ultimii ani cele mai importante rezultate, concretizate prin: noi soiuri de grîu și de orez, noi hibrizi și linii de porumb, roșii, ceapă etc., tehnologii optimizate cu consumuri energetice reduse de exploatare intensivă și de ameliorare a solurilor slab productive, de cultură a cerealelor și a unor plante tehnice, modele economico-matematice de perfecționare a activității economice prin implementarea unor metode de prelucrare automată, noi hibrizi și linii de animale, produse furajere, valorificarea superioară a produselor secundare agricole și industriale în hrana animalelor, noi tehnologii de exploatare a animalelor, noi produse biologice și metode de prevenire a infecundității și îmbolnăvirii animalelor, metode originale eficiente de tratare și de diagnostic etc.

Activitatea de cercetare științifică contractuală, la care au fost antrenati toți studenții din ultimii ani de studii și numeroși specialiști din producție, tot mai mult ancorată în rezolvarea proble-

mileniului, cu cerințele mileniului 3 în care absolvenții noștri de astăzi vor activa din plin.

În aceste condiții învățămîntul agronomic timișorean a pregătit pentru agricultura țării peste 8.100 specialiști, din care 72 la sută după anul 1965. Începînd cu anul 1974, prin școlarizarea studenților de peste hotare, școala superioară agronomică timișoreană s-a făcut cunoscută în peste 27 țări printr-un important număr de absolvenți. De asemenea este demn de remarcat aportul institutului la perfecționarea pregătirii profesionale prin sistemul de doctoratură, prin cursuri postuniversitare, prin perfecționarea cadrelor de specialitate din învățămîntul mediu și prin activitatea de patronare

Institutul de Medicină, azi

(Urmare din pag. 5)

rații de varice, metodă pentru controlul medicamentelor cu efecte antiaritmice cardiace, gumă de mestecat cu efect carioprofilactic, aparat pentru perfuzie normotermă de ficat izolat, simulator de bicicletă medicală, dispozitiv pentru diagnosticul unor afecțiuni, dimensionează realismul și susținuta activitate de cercetare științifică desfășurată în institut.

Implementarea colectivelor mixte de cadre didactice și studenți atât în domeniile aplicative de largă utilitate practică, cît și în studiile fundamentale ale cercetării științifice medicale, a condus la obținerea unor rezultate remarcabile din punct de vedere al activității în cei 40 de ani de existență a institutului: 13 invenții acordate,

1 invenție brevetată în străinătate, 14 invenții și inovații aplicate, 10 invenții în curs de omologare sau de redacție.

Însă adevărata concretizare a acestor rezultate rezidă în experiența acumulată și în caracterul educativ-formativ al angajării, în dezvoltarea spiritului de inițiativă la studenți.

La toate cele 65 de discipline - grupe în 6 mari categorii (discipline morfologice, medicale, chirurgicale, materno-infantile, profilactice și stomatologice), activitatea de cercetare științifică a concentrat eforturile creatoare, a canalizat idei generoase spre împlinire, a deschis noi orizonturi cunoașterii propulsînd ștacheta calității muncii și pasiunii spre înalte cote.

Disciplina de fiziopatologie asigură

o pondere substanțială în domeniul cercetării științifice a institutului. O certifică, printre altele, dinamica cercetării contractuale a disciplinei: dacă în anul 1980 disciplina obținea un beneficiu net de o sută mii lei, iar în anul 1982 de două sute șazeci mii lei, în acest an, cifra s-a ridicat la patru sute de mii lei Prestigioase instituții ca: Centrul de Chimie Timișoara - lucrarea „Testarea efectivului biologic al extractelor purificate de Helleborus”, Institutul de Cercetări Chimico-Farmaceutice București, Consiliul Național pentru educație fizică și sport - lucrarea „Sistem de determinare al parametrilor funcționali” și Centrala de medicamente București au beneficiat de rezultatele cercetării contractuale ale disciplinei.

Prin autodotare, laboratorul de fiziopatologie și-a îmbogățit zestrea utilitară cu noi aparate și instalații - obiectul unor invenții deja omologate: Stimulator electronic programat, Sistem cu microprocesor Instalație pentru

testarea efectelor miorelaxante a extractelor vegetale, Instalație și model experimental pentru testarea preparatelor caronexe.

Rod al unor strînse colaborări inter și multidisciplinare cu disciplinele de Electronică medicală și Microonde ale Facultății de electrotehnică, Facultatea de fizică a Universității și clinicile I Medicală și II Chirurgie, au fost finalizate ca teme ale Academiei de Științe Medicale: „Electrograma ca metodă de investigație a tulburărilor motilității gastro-duodenale în perioada postoperatorie”, „Implementarea unor metode și tehnici electrofiziologice pentru testarea principiilor active din extracte vegetale”, „Stimulator electronic programat pentru cercetări electrofiziologice și explorări fizice” și „Implementarea unui sistem cu microprocesor pentru determinarea inotropismului miocardic pe fibra izolată”.

GABRIEL BAIULESCU
CRISTI BAIULESCU

În perioada 15 noiembrie-15 decembrie 1985, s-a desfășurat cea de-a XVI-a ediție a Festivalului Artei și Creației Studențești, manifestare organizată de U.A.S.C.R. și Ministerul Educației și Învățământului, care contribuie, o dată mai mult, prin amploarea și semnificațiile ei, la instituirea unei prestigioase tradiții, integrate strălucitei inițiative a secretarului general al partidului, **tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU**, Festivalul Național „Cântarea României”. Mai adăugăm că actuala ediție a manifestării studențești s-a subsumat Anului Internațional al Tineretului pentru a contura mai amplu climatul prielnic și entuziast al Festivalului, care a însemnat săli pline, replică pertinentă a actului artistic de valoare, adeziunea pentru exigență și originalitate. Creația participanților la Festival a prilejuit descifrarea unor variate ipostaze de sensibilitate și măiestrie artistică. Sint modalități prin care toți studenții României de azi înțeleg să răspundă investiturii pe care o au din partea poporului, partidului, personal a **tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU**, ale cărui cuvinte le sint prețios îndemn: „Arta trebuie să înfățișeze universul spiritual tot mai bogat al constructorilor socialismului, efortul lor pentru autodepășire.” Toți participanții la Festival au făcut eforturi pentru autodepășire; iar rezultatul s-a înscris sub semnul comun al aceleiași bucurii: **Arta**.

Privind retrospectiv nenumăratele ceasuri de sărbătoare, vom încerca să aducem în fața cititorilor noștri măcar câteva fragmente, fie ele și cinematografice, din această amplă manifestare, redimensionând ecouri care sălășuiesc în ființa noastră, multiplicată mereu de dorința de frumos și de autentic.

Așadar...

CUM A FOST LA BUCUREȘTI

Aducând pe scenă un număr impresionant de studenți — în calitate de soliști vocali și instrumentiști sau membri ai formațiilor corale și instrumentale — Festivalul a însemnat pentru întreaga pleiadă de tinere talente, deopotrivă un prilej de confruntare rodnică, de angajare a virtuților și pasiunii pentru muzică, dar și forma și conținutul plin de sensuri și de valori ale creației artistice studențești.

Dacă ați vizitat Conservatorul de muzică din Capitală, ați reținut, desigur, aserțiunea enesciană: „Artistul dezvăluie omenirii calea spre armonie, care e fericire și pace”.

Adevărurile ei se descoperă între pereții sălilor de spectacole, acolo unde certe valori și-au probat vocația și măiestria interpretativă.

Printre acestea s-au numărat și membrii Orchestrei de cameră a Institutului de Medicină sub bagheta dirijorului **Gheorghe Ghiculiță**, profesor la Liceul „I. Vidu”. Abordând două teme dificile, pline de culoare și ritm — **Diversification in re major** (partea I) de **Sigismund Toduț**, artiștii mediciniști

s-au întrecut pe sine, etalând un înalt profesionalism, prospețime și armonie. Aceste atribute au fost subliniate și de către președintele juriului, conf. Vasile Spătăreanu, decan al Facultății de Instrumente a Conservatorului „George Enescu” din Iași.

La secțiunea de chitară clasică, plusul de experiență și de acuratețe au înclinat decisiv balanța în favoarea lui **Adrian Dinu** (I.P.T.), într-un concurs în care principalul adversar a fost... prietenul său, **Mirel Ionuț** (I.P.T.). În culise, **Adrian** își mărturisea pasiunea pentru muzică: „O dragoste mare pe care nu o poți uita ușor”. În timp ce **Ionuț** recunoștea emoționat că visul său a fost „să pun pe strunele chitarei mele această Baladă a spiritului românesc, dăruită nouă de **Ciprian Porumbescu**”.

O deosebită impresie artistică a lăsat programul prezentat de Corul mixt al Facultății de Mecanică Timișoara (dirijor — prof. **Mariana Müller**) — piese corale autentice, de vibrantă pornire patriotică, pulsând de optimism și bucurie, de viață și de tinerețe —

care a cîștigat parțial sufragiile juriului și, în întregime, ale publicului.

Admiratoare constantă a compoziției enesciene și chopiniene, **Delia Nan** (I.M.T.) și-a demonstrat încă o dată, aptitudinile și talentul muzical, printr-o mare virtuozitate artistică. „Pianul — confesiona ea — poate armoniza și completa orice, oriunde și ori-cînd. Frecvent, după orele de stagii și cursuri, îmi regășesc liniștea sufletească în fața claviaturii.”

În aceeași notă a măiestriei artistice au evoluat formația de trio chitară (I.P.T.), precum și violonista **Daniela Gidea** (I.M.T.).

Sub posibilitățile reale (care este motivul? Emoțiile? Juriul?) s-au clădit **Corul „Menestrelii”** (U.T.) — dirijor prof. **Andrei Elekes**, **Ovidiu Sola** (I.P.T.) — canto și **Eleonora Matei** (U.T.) — pian.

Una peste alta, Bucureștii (vorba lui nea Caragiale) au fost un pom cu roade bogate pentru studenții-artiști ai **Almei Mater Timișensis**.

Vom mai pofți și altădată...

Un imperiu de tinerețe

La Iași, talentul artistic și originalitatea au invadat, practic, marea scenă a Festivalului.

Am urmărit aici, în puținele dar încărcatele zile de concurs, formații muzicale care au reușit să includă în repertoriul genuri foarte diverse. Calitatea foarte bună a interpretărilor și a propriilor compoziții au izbutit să evidențieze o cultură muzicală distinctă, virtuți interpretative și de orchestrare pe măsură. După doi ani de pregătiri în case de cultură și cluburi studențești, aceste formații și-au cîștigat deja un public larg, multe din ele, tot mai solicitate și aplaudate, devenind certe valori ale artei și creației studențești. Formațiile înscrise în competiția artistică studențească finală au fost ierarhizate cu destulă dificultate de juriul adesea suprasolicitat, obligat să lucreze din zorii zilei și pînă dincolo de miezul nopții, acordînd premii pentru calitatea repertoriului și a interpretării unor formații și soliști de excepție.

La această finală au fost apreciați în mod deosebit soliștii și formațiile de muzică folk. Astfel, cîntînd pe versurile proprii sau pe versurile unor poeți îndrăgiți, folkștii au renunțat la trucuri, reușind să convingă prin virtuți interpretative. La această revitalizare a genului folk au contribuit timișorenii (sau, mai ales timișoreni!) **Adrian Dinu** și **Raul Dudnic**, care au ocupat locurile I, respectiv II (Soliști de muzică folk). Dintre grupuri, cel mai aplaudat, obținînd și cea mai mare notă (9,76), a fost grupul Casei de Cultură a Studenților din Timișoara, grup constituit tot din cei doi folkștii.

Formațiile de muzică rock s-au bucurat de asemenea de o largă audiență, preocupate fiind de creșterea calitativă a interpretărilor și de perfecționarea artistică (nu numai în funcție de modă). „Lupta” pentru premii s-a desfășurat între formații deja impuse la etapele zonale și prin numeroase concerte. Formația „Celelalte cuvinte” a C.C.S. Timișoara reușește să cucerească atenția publicului cit și juriul, cîștigînd binemeritul loc I. Formația a obținut media 9,95 cu 19 note de 10 și o notă de 9 (care a nemulțumit profund publicul ieșean). În seara aceleiași zile de 6 decembrie, **tovarășul Cornel Dumitriu** a afirmat că „dacă formației **Celelalte** cuvinte l-am dat 10, nici o altă formație nu ar mai fi meritat această notă”.

O secțiune ceva mai nouă pentru F.A.C.S. este dansul; dansul unde grația și frumusețea și-au reunit forțele pentru a încanta privirea spectatorului, dînd ritm, farmec și culoare evoluției artistice. Dansul a devenit adevăratul „virf” al manifestărilor ieșene prin valoarea spectacolului creat, mult peste media evoluțiilor de gen din alte ediții ale Festivalului. Formațiile au fost apreciate așadar, și în funcție de sporul calitativ, alături de valoarea interpretării, ridicată de ineditul tematicilor, umorul și prospețimea participanților. Printre formațiile așteptate și aplaudate se numără Formația de dans modern a I.M. Timișoara și Formația de dans contemporan „Reflex” a C.C.S. Timișoara, ambele cîștigătoare ale locului II. La Iași, îmbucurătoare a fost diversificarea genurilor în această „explozie” de dans. Astfel, în fața spectatorilor s-au orzentat soliști și formații de dans modern, contemporan și de societate, alături O surpriză lăcută și apreciată ca de duo dans modern și contemporan, atare, atât de public cit și de juriu, ne-a făcut-o „Dubletul” Facultății de Aeronave din București care a adus ca noutate o subdiviziune a dansului comic.

Am părăsit Iașul cu gîndul că tinerețe este mult mai mult decît o stare de spirit, este o indelebilă și inepuizabilă sursă de bucurie și prospețime.

Două „replici” despre teatru

Nu vreau să fac în aceste rînduri bilanțul prezenței noastre la Craiova. Vreau doar să mă refer la două spectacole, fiecare reprezentînd o culme în felul lui.

Primul triumf timișorean la Craiova, l-a raportat Studioul de Caragialeologie al Facultății de construcții, cu spectacolul „Fintina III” — colaj de texte de I.L. Caragiale. A fost un adevărat recital, la care nu au participat numai actorii de pe scenă, ci a cuprins întreaga sală. Extraordinara dispută dintre „protecționiști” și „liber-schimbiști” i-a antrenat și pe spectatori (oare au fost ei doar spectatori, cînd au participat activ la această piesă?), ba chiar și pe membrii juriului. A fost o plimbare prin opera veșnic-tinărului „nenea Iancu”, a fost adusă la suprafață o epocă demult apusă, cu personajele, cu obiceiurile, cu limbajul său. Nu a mai existat festival, nu a mai existat concurs: toată lumea rîdea, aplauda, aclama, indiferent dacă era vorba de membrii juriului, de simpli spectatori sau de concurenți. S-a făcut, o dată în plus, dovada că opera lui Caragiale nu poate îmbătrîni, că genul se perpetuează peste generații. Iar notele care au constituit locul întâi pe care s-au clasat studenții de la Construcții, au venit ca o confirmare firească a ceea ce au simțit toți cei prezenți. Multe felicitări arhitectului **Radu Radoslav**, regizorul acestui spectacol, precum și celor care l-au tradus în viață.

Spectacolul prezentat de trupa „Agri-teatru” a I.A.T. a obținut la faza zo-

nală punctajul maxim, lăsînd să se întrevadă o serioasă candidatură pentru premiul întâi la subsecțiunea „teatru document”. Dar așa cum s-au desfășurat lucrurile la Craiova, într-un festival care, pe lângă calitatea deosebită a unor spectacole, s-a remarcat și printr-o fantezie debordantă a membrilor juriului în acordarea notelor, studenții agronomi s-au văzut în postura de a fi „prezentatorii” celei mai controversate piese: „Tinguire de mior” de **Mircea Ne-**

delciu, singura piesă ce s-a încadrat într-adevăr în ceea ce a fost numit „teatru document”. Chiar dacă nu a fost interpretată la nivelul cu care am fost obișnuiți, a fost indiscutabil superioară notelor ce i-au fost acordate. Părerea maestrului **Ion Marinescu**, membru al juriului este concludentă: „Mie mi-a făcut plăcere tema **Miorului** de la cei de la Timișoara. Dacă ar exista un premiu de popularitate „**Ion Marinescu**”, l-aș acorda acestora din toată inima!”.

A zidi — zidire

Fiind ultimele din tot Festivalul, ne temeam.

„Concurăm cu Podul din București”; dimineață vedem un spectacol, după-amiază facem repetiție, mine mai încercăm încă o dată. Să dăm tot ce avem mai bun și mai frumos...

„Trebuie să fim noi înșine!” spune altcineva. Încă o repetiție, încă una, încă una: spectacolul.

Un foșnet, o șoaptă, liniște, întineric. O pată de lumină albă, pe un cerc de pînză alb, puritate. Un murmur: frîntură de cîntec; voci tremurate și totul este atât de firesc, parcă pînă atunci nu făcuserăm altceva decît să trăim „zidire”.

Totul curge. Fiecare crede în ce spune. Replica sintem noi. Un murmur. Se iese din scenă. Aplauze.

Notele: Tudor Gheorghe — 10, D. R. Popescu — 10, Marin Sorescu — 10, Ioan Marinescu — 9, E. P. Homeag — 10, Ileana Popa — 10.

Încropim media. Locul I. Lacrimi Lacrimi de bucurie.

Felicitările.

Abia după ce s-a terminat totul am realizat ce a fost. Era adevărat. După atîtea spectacole și încercări de spectacole, am clătit sufletele spectatorilor și juriului:

— Cînd zidiți, să vă zidiți,
Florile-s dalbe,
Viața... nu vă pustiiți,
Florile-s dalbe.”

„Doina Timișului”, sau despre continuitatea valorii

„Ce așteptăm în viitor de la Doina Timișului?”

Așteptăm noi succese la manifestările din cadrul Festivalului național Cîntarea României...

Rîndurile de mai sus apăreau inserate tot în paginile acestei reviste cu prilejul împlinirii unui sfert de veac de la înființarea Ansamblului Doina Timișului. Din 1966, an în care a ocupat pentru prima dată locul I la Festivalul Artei și Creației Studențești, ansamblul condus cu dăruire și competență de maestrul coregraf Emilian Dumitru și dirijorul Achim Ciucurel nu a cunoscut gustul amar al insuccesului. De la început, Doina Timișului a arătat că are o valoare artistică deosebită, scoțind în evidență măiestria de a valorifica scenic vastul nostru folclor românesc, apelînd la modalități proprii de exprimare, rezultat al unei munci susținute, pline de elan, dar mai ales de talent. În atari condiții era și normal ca ansamblul să ajungă să fie considerat un deschizător de drumuri. Nu de puține ori a „spart” tiparele tradiționale ale modalităților de exprimare, uimind deopotrivă spectatori și specialiști, prin profunzimea ideilor și sensurilor populare românești scoase la lumină. Hotărît să rămînă mereu în frunte, ansamblul abordează tradiția de pe mai multe planuri, ocupîndu-se atît de culegerea, prelucrarea și valorificarea cîntecului popular autentic, cît și de a aduce pe scenă valoroase costume populare pe care le-au purtat înain-

tașii noștri pe aceste meleaguri. Prin aceasta, Doina Timișului a dobîndit un plus de originalitate, spectacolele avînd permanent elementul nou, (și în același timp, vechi, original), atît din punct de vedere muzical, scenic, cît și estetic.

Și nu au fost gratuite pretențiile noastre atunci cînd afirmam că așteptăm noi succese, căci și la această ediție Ansamblul Doina Timișului a evoluat la valoarea-i cunoscută nouă, cucerind din nou laurii victoriei. Adresăm felicitări tuturor membrilor ansamblului și conducerei sale ca și pe viitor să reprezinte cu cinste folclorul bănățean, căruia au știut ca nimeni altul să-i ducă faima atît în țară, cît și peste hotare.

Festivalul văzut din sală...

Aglomeratie mare. Se stă în picioare, se stă la uși, toată lumea vrea să vadă ceea ce se întîmplă pe scenă. Unul dintre fericii care a găsit un loc pe scaun, îmi spune: „Să fiu sincer, am aflat că astăzi seară evoluează Ansamblul Doina Timișului și nu vreau să scap ocazia”. Mă grăbesc să-mi găsesc un loc (în picioare) și încep să răsfoiesc programul Festivalului. Nu mai am cînd. Luminile se sting. Începe spectacolul și nu după mult timp izbucnesc și primele ropote de aplauze. Printre spectatori își fac apariția componenții ansamblului Institutului de medicină din Timișoara, de

Timișoara a găzduit peste 1.500 de studenți din toate centrele universitare pentru ca prin cîntec și dans să cinstească admirabilul nostru tezaur folcloric, să-și exprime adevărată deplină față de valorile tradiționale ale spațiului geografic românesc.

Festivalul Artei și Creației Studențești — secția Formații și ansambluri folclorice — și-a făcut în această ediție un punct de rezistență din decodificarea corectă și autentică de către majoritatea formațiilor a unor fapte ale culturii noastre tradiționale.

cîteva minute coboriți de pe scenă. „Eu n-am mai fost încă la nici un festival. Îmi place tot ce se întîmplă aici. Deși am muncit mult, cred că nu vom obține nici un premiu, chestia asta nu ne demoralizează însă. Poate altădată...” — îmi spune Szűcs Saadú, membru al ansamblului.

Componenții Ansamblului Institutului Agronomic Timișoara s-au postat la uși, încercînd de acolo să-și urmărească „la lucru” rivalii. Găitan Cristian (I Agronomie) e fericit: „A fost mai bine decît ne așteptam, iar emoții nu am avut. Poate fiindcă am muncit foarte mult. Cred că o să terminăm concursul pe locul III.”

Pe scenă, Ansamblul Casei de cultură a studenților din Iași. Publicul aplaudă. „Dacă o să fie toate formațiile în nota ieșenilor, spectacolul va fi superb.” — îmi șoptește V. Lupăneanu de la Științe economice din Cluj-Napoca.

În hol, Marius Piciu, fotoreporter venit din Craiova, își privește nemulțumit aparatul. „În ceea ce privește concursul, mi-a plăcut. Toți sînt la înălțime și asta e o părere imparțială, dat fiind că noi, oltenii, astăzi seară nu avem participanți. Organizarea a fost excelentă. Pronosticurile mi le rezerv pînă după apariția Doina Timișului, cînd cred de fapt că nu va mai fi nevoie de nici un pronostic!”

După ce au impresionat atît publicul cît și juriul, membrii Ansamblului Doina al Casei de cultură a studenților din București, se îndreaptă spre bufet. Acolo Marian Ivașcu mi se destăinuie: „Pentru acest festival noi ne-am pregătit intens și ne-am străduit ca obiceiul prezentat de noi (Gurbanul — n. r.) să păstreze pe scenă cît mai mult din prospețimea și frumusețea lui. Emoții..., da, am avut și emoții, dar publicul ne-a ajutat să trecem peste ele și să-i dăruim tot ceea ce este bun și frumos în noi. Și ceilalți sînt buni, noi însă sperăm să ieșim învingători.”

În sală se face liniște. Cuvintele prezentatoarei sînt însoțite de aplauze: „Urmează Doina Timișului”. Apoi, din nou, liniște. „Amiaza Jocului” — sau un mod deosebit de a reda folclorul. Sala trăiește împreună cu cei de pe scenă. Cineva din spatele meu exclamă: „Dom’le, sînt formidabili!” și în același timp izbucnesc aplauze. Se aplaudă în picioare. Cortina cade și se ridică din nou. Un bis pentru Doina Timișului. Nimeni nu-și mai face probleme. Cîștigătorii sînt pe scenă. Adevărații cîști-

„Festivalul a fost o reușită”

Prezent la festival în calitate de instructor al formației Mărțișorul a Casei de cultură a studenților din Cluj-Napoca, taragotistul de renume mondial, Dumitru Fărcașu, într-unul din puținele momente de pauză a binevoit să ne răspundă la cîteva întrebări.

Rep.: Stimată Dumitru Fărcașu, se sting ultimele acorduri ale Festivalului Artei și Creației Studențești, secțiunea de folclor. Cum apreciați din punct de vedere valoric această ediție?

Dumitru Fărcașu: Fac parte din Ansamblul Mărțișorul de 22 de ani, din anul I de facultate. Mă bucur că în ultimii ani se observă un interes deosebit în a culege și prezenta pe scenă folclor autentic. În urmă cu 15 ani credeam că vom scăpa originalitatea și puritatea cîntecelor și costumelor populare, dar din fericire, ne-am gîndit la timp că trebuie să le păstrăm așa cum le-am moștenit de la strămoșii noștri. Din acest punct de vedere, Festivalul a fost o reușită.

R: Cum se face că ați rămas mentorul MĂRȚIȘOR-ului timp de atîția ani?

D. F.: Cum spuneam aici, am debutat în anul I de facultate, M-am legat sufletește de ansamblul pe care nu l-am mai părăsit, rămîndu-i credincios trup și suflet. Pe lângă mine au trecut 22 promoții pe care le-am îndrumat

și am încercat să insuflu dragostea pentru cîntecul și portul nostru popular unor oameni care azi sînt doctori, profesori, ingineri...

R.: Și ați reușit?

D. F.: Cred că da! Ascult cu plăcere interpretări azi consacrați care au trecut pe la Mărțișor. De exemplu: Ion Ciobanu, Mircea Simpetrean, Gheorghe Turda.

R.: Ieșiți des peste hotare. Cum este receptată pe alte meridiane muzica noastră populară?

D. F.: Muzica noastră populară, dansurile noastre oferă o senzație unică pentru spectatorul de oriunde. Am fost plăcut impresionat de faptul că avem un folclor care a reușit să penetreze în China și Japonia, țări cu o cultură cu totul diferită de a noastră.

R.: Vă rugăm acum, cîteva cuvinte despre Festivalul timișorean.

D. F.: Numai superlative! Organizare formidabilă, din cît am observat, aici sînt oameni harnici și ospitalieri. Atît eu cît și... colegii mei sîntem încîntați de șederea noastră de cinci zile în Timișoara.

R.: Închei prin a vă felicita pentru succesul obținut și a vă mulțumi pentru amabilitatea cu care ați răspuns invitației de a acorda acest interviu revistei noastre.

D. F.: Ce să răspund! Mulțumesc... cu plăcere și sper să mă întorc curînd la Timișoara.

Manifestarea mai apropierea obiceiurilor tradiționale cum se exprimă Crețu: „Această realizat două tive ale faptului carnația ei etnolectivelor artistice nifestările tradiționale cauză, deci avînd teticii folclorice nu puține au fo

gători ai Festivalului de spectatori căror tr-un buchet atîtea

... și

Acolo unde mai rar sau poate iese emoții, la fel rețiilor. Sînt emoționale lor care timp de făcut totul pentru re în condiții optime

I-am întilnit în coridoare, în sală; misie, O — ordine, rînd, muncă.

„Multă lume, vizual pleacă, și apoi... spectacolul și pe mai frumoasă față vom mult de lucru

— Nu știți unde

— Un pahar cu

— Cafelele pentru

Zilele trec pe că se apropie sfîrșit

(Carina Carasinu

sonului C).

Doi oameni de au timp de vorbe;

— Cum e, băieți?

— Greu, vezi aic

— E lume multă

— Gata, ne duce

povești...

— Încă ceva

— Sorin Sava și

La bufet, aglomeră ducătorul colectivului binevoitor...

— Cum e „Gomo”?

— Scenografie drăg

Înălțime și fetele... respiri de atîția oam

interesante lucruri se Un pronostic?

— La ansambluri

Doina Timișului. Au scape ocazia... De (n. r. Puls)...

Prin vînzoleala gen

Argumente o fobafie

Autentică sărbătoare, minunat prilej de teaur folcloric națlor amatori a debut a portului popular. reprezentînd prin cî țării au adus în fa stanță — cetățeni ai tîmplător pe străzile iadă inestimabilă de ritualitatea românească veacuri de istorie z loraose prin vechime ială și motivistică, rînci pricepute, au spectacol de o autecel, instrumentele r reflectat comportare ché” al colectivității ș-a imbinat cu voioș fost, dacă vreți, ace verberație interioară, recunoaștere a munc

...rat însă toc-
comprehensiunea
omânești, așa
c. Vasile Tudor
meritul de-a fi
...ile reprezenta-
... semnificația și
... Majoritatea co-
...ificat scenic ma-
...ncunoștință de
...înțelegere a es-
...rtismului. Totuși,
...cele care au

...us în continuare realizări artistice comode, scenografii naturaliste, un abuz de rezucuzită etnografică, neselectivă, care a sufocat ritmul firesc, normal al discursului artistic. Toate acestea sînt „zgomote” perturbante, modalități inadecvate de valorificare artistică a folclorului românesc.

Și de această dată la nivel coregrafic subtilitatea și finețea jocurilor populare au fost parțial jertfite de dragul spectaculozității, uitîndu-se un amănunt esențial — că folclorul nu este numai artă, ci înainte de toate comunicare culturală, comportament în fața vieții.”

citeva din Babele din Pojorita. Emoționate la început, fetele își dau drumul pînă la urmă... „Timișoara e ceva de vis. Dacă și câștigăm, va fi un adevărat paradis (n. r. nota din concurs, 9,35). Cel mai bine ne-am înțeles cu timișorenii. Nici suveniri nu s-au lăsat mai prejos. Organizarea excelentă. Acum că emoțiile au mai trecut, am vrea ca Festivalul să mai dureze o săptămîină”. (Au fost Carmen Rîpeanu, Liliana Gherasim și Luminița Ciotină de la formația Facultății de Științe Economice Iași.)

Intr-un colț, Romeo Resiga președintele C.A.S.C. din Facultatea de Mecanică timișoreană, discută cu predecesorul său, Florențiu Staicu, actualmente inginer stagiar. Ii interup pentru câteva clipe.

Romeo: „Noi facem tot ce ne stă în putință pentru ca lucrurile să decurgă cît se poate de bine. Despre concurs nu pot spune prea multe. Mai mult am fost cu treburi, prin spate, decît în sală”.

Florențiu: „Totul e frumos, păcat că nu s-a organizat Festivalul la sala Olimpia. Ar fi fost plină... A! Să nu uit — Cînd eram eu nici urmă de presă, nici tu interviuri, nimic. Foarte rar cite un puls...”

Pe scenă, **Doina Timișului** culege note de zece! Se aplaudă. „Mai e Gala și gata îmi strigă cineva. Și totuși să știi: ne pare rău că se termină...”

Scurtă privire... „indiscretă”

Rezultatele se cunosc, clasamentele s-au întocmit, premiile au fost decernate. Ceea ce mai puțin au remarcat este faptul că juriul, a cărui competență nu o punem la îndoială, a „prilejuit” în desfășurarea festivalului, încălcări care au modificat în bună măsură rezultatele finale ale acestei manifestări.

Ansamblul „Românașul” din Cluj-Napoca, deși a concurat la fazele anterioare sub titulatura de ansamblu folcloric — de fapt, așa figura și în programul de desfășurare — a intrat totuși în concurs la o altă categorie, și anume la cea a ansamblurilor de datini și

obiceiuri. Media pe care a obținut-o ar fi plasat „Românașul” pe locul III în categoria la care (neregulamentar) a concurat, însă pe locul II în cea la care ar fi trebuit să concureze. Astfel s-a născut ideea celui de-al doilea „dribling” printre paragrafele regulamentului. Ansamblul a revenit brusc la categoria ansamblurilor folclorice și a obținut astfel locul II în cadrul acesteia.

O manevră oarecum asemănătoare a fost remarcată și în culisele finalei categoriei grupurilor vocale. Dintre acestea, au fost separat premiate grupurile vocale instrumentale — care au evoluat acompaniate de un taraf — și separat grupurile vocale folclorice. Grupul vocal instrumental feminin din Iași a obținut în cadrul categoriei sale media 7,66, insuficientă pentru a ocupa vreun loc pe podium. Surpriza a apărut abia în momentul decernării premiilor. Grupul ieșean, nu numai că a fost trecut în categoria grupurilor vocale folclorice, dar a și obținut premiul I (întîi!). Media celui de-al doilea clasat (Galați) a fost 8,60, iar grupul Institutului agronomic Timișoara a luat locul trei cu media 8,06. Nu se cunosc mecanismele care au dus la creșterea cu cel puțin un punct a mediei grupului din Iași, însă, oricare ar fi fost acestea, ele contravin cu siguranță regulamentului de desfășurare a Festivalului.

Superlativele festivalului

* Cîntecul festivalului: „De ce te măriți tu, fată?” (grupul vocal feminin al Casei de cultură a studenților Galați).

* Intrebarea festivalului: „Romancele sînt, sau nu folclor?” (Dumitru Pop — membru al juriului).

* Problemele festivalului: „Dăm trei de zece și doi de nouă. Cine dă nouă?” (Smaranda Oțeanu — membră a juriului).

* Nota festivalului: „10 — Mirele Spînu” (Institutul de medicină și farmacie Iași — Solistă române).

* Cel mai numeros grup: Grupul vocal-instrumental al Casei de cultură a studenților Tîrgu-Mureș — 21 de membri.

* Cel mai discutabil participant: Mirele din Grupul vocal feminin al Casei de cultură a studenților din Galați.

* Cea mai sinceră afirmație: „Să știu că-mi plutesc singură trenul și tot plec!” (o membră a delegației C.U. Craiova).

* Cel mai aglomerat mijloc de transport: Tramvaiul 8.

* Cei mai nerăbdători participanți: Membrii juriului.

* Cel mai sigur mijloc de transport: Mersul pe jos.

* Cea mai citită publicitate: Foiaia volantă, vol. I și II.

* Cea mai amabilă persoană: Garderobiera Casei de cultură a studenților Timișoara.

RIDENDO CASTIGAT MORES

Timp de trei zile la Casa de cultura a studenților din Cluj-Napoca și-au dat întâlnire cele mai reprezentative brigăzi artistice, colective și grupuri satirice...

Am fost impresionat în mod deosebit de prospețimea și vigoarea umorului studentesc. Apreciez preocuparea participanților pentru abordarea unei tematici largi, strădania lor de a perfecționa pînă la cele mai înalte cote...

Am fost martorul unor momente de înaltă elevație spirituală, am trăit alături de mii de spectatori - cită exigență, și cită sensibilitate la acest minunat public - clujean! - clipe de neuitat...

din plin. Mă întreb (și vă întreb) care-i cea mai mare răsplată pentru un artist dacă nu cea de a-și vedea recunoscută munca pînă aplauze continue...

Fără intenția de a pune la îndoială competența juriului, rămîn la părerea că brigăzile A.S.E. și "Bum" din Cluj-Napoca (ambele locul întâi) nu au confirmat întru-totul așteptările...

Vorbind despre colective satirice, "Distractis" din Iași nu numai că a fost sarea și piperul festivalului, dar a fost realment sublim; text impecabil, abordare profundă a problematicii studențești...

cinci membri ai colectivului, cit și inimosului Tony Grecu, acum, la fel ca și cu ani în urmă, sufletul formației (vă mai amintiți de Divertis?)

Surprize, mari surprize au fost pentru neavizați "Aphonia" și "P.H.", ambele din Cluj-Napoca. Primii, printr-un spectacol de umor sută la sută au extenuat - da, aceasta-i cuvîntul potrivit - efectiv publicul. Concret: fiecare gest, fiecare mișcare se materializau în elemente de satiră...

"Ne-am ars amatoria" din Iași au fost în fapt corespondenții "Distractisului" la capitolul grupuri satirice. Au fost, alături de "Extra M" (de care amintim mai înainte), cei care au dat culoare ultimului program din festival...

Cît privește interpreții individuali, verdictul juriului a fost cît se poate de binevenit: nu s-a acordat nici un premiu!

Am lăsat intenționat la urmă pe timisoreni. Dealtfel, mai bine nici nu scriem despre noi. Poate că am fi prea subiectivi sau, poate... Dumneavoastră ce părere aveți?

Cavalerii de la mila 80

După 16 ore de periplu prin năsoare, descindem în orașul milei 80, municipiul Galați, gazdă primitoare a secțiunii de Publicistică și creație literară din cadrul actualei ediții a Festivalului Artei și Creației Studențești.

Primire entuziastă, blitzuri, străgeri de mîini, cazare rapidă și oportună.

Deschiderea festivă, scurtă și cuprinzătoare, cu o singură concluzie: juriul se grăbește! (Secolul vitezei să fie de vină? Nu se știe!). Singurul lucru cert este că lucrările literare și emisiunile radio vor fi citite și, respectiv, audiate, fără prezența autorilor! (Cu toate că în programul distribuit în seara precedentă se preciza existența unei după-amieze de cenaclu)...

Zlua marilor surprize nu înțrzie să se arate și... încă de dimineață debutează cu discuții (sau cel puțin aceasta a fost intenția juriului), care s-au transformat într-un veritabil recital "actoricesc" susținut pe cînd cînd de-o parte, cînd... de aceeași parte! Monologul-dialog, pe alocuri, s-a încheiat și... mare festivitate de premiere... și să ne amintim că era ora 11,30, și că sîntem în secolul vitezei - iarăși secolul ăsta! Constatăm cu stupeoare că unii participanți sînt transferați de la o secțiune la alta...

Deci, după mulți ani de "supremație" Forum studentesc trebuie să se mulțumească cu premiul II. (Ce-o fi-nsemnat, oare, acel aproape pictat 1 de pe coperta colecției revistei, eclipsat de cifra consecutivă acestuia?)

La Galați s-a demonstrat și că poți concura de unul singur și să obții premiul al II-lea - Cercul de presă al Casei de cultură a studenților Timișoara.

Și astfel s-a terminat odiseea cavalierilor timisoreni pe meleaguri gălățene.

oricum, a fost și cine să se ocupe de "numărutul bobocilor"!

Ce s-ar putea spune? Că am câștigat mult. Cred că întregul Festival a fost o măsură a dorinței și tendinței spre ceea ce hrănește spiritul: frumosul.

AM AVUT ONOAREA CU STUDENȚII!

Au fost spectacole mai bune sau mai puțin bune. Au fost judecate și notate mai obiectiv sau mai subiectiv. Dar peste toate acestea s-a detașat atît de pregnant dorința tuturor de a da cît mai mult, au fost bucuria și tensiunea, în același timp, de a juca și de a rejuca, acolo în lumina reflectoarelor, în fața publicului, în fața juriului. Am avut adevărate revelații, am trăit

clipe unice de emoția artistică. A fost o comunicare reală și continuă a scenei cu sala, o comunicare continuă și pertinentă.

Acum s-ar cuveni să mulțumim tuturor acolora care, de-a lungul zilelor de festival, ne-au încîntat ochii și ne-au umplut sufletul de frumusețe și bucurie; să mulțumim studenților de la Construcții, să mulțumim fetelor de la Filologie celorlalți de la Medicină, Agronomie, Științe ale naturii și Științe economice.

Și, cînd la miezul nopții, în Piața Gării din Craiova a răsunat puternic "Gaudeamus", cîntat de peste o sută de voci tinere, am realizat adevărata față a F.A.C.S.-ului: noi am făcut-o!

Nu pot să nu parafrzez o replică dintr-un faimos spectacol al Festivalului (Fintina III, Studioul de caragialeologie al Facultății de construcții din Timișoara):

"...Dar cu cine am avut onoarea? - CU STUDENȚII!"

Dintotdeauna, Timișoara a avut un loc de frunte (vorba ceea: "Banatu-i fruncea") în lumea studențească. Anul care a trecut, s-a constituit într-un bilanț, pentru una din laturile universitare cele mai pasionante și aparte, prin însuși specificul și natura sa: arta și creația studențească.

Cortina a căzut de mult peste scena de capitol final al actualei ediții a F.A.C.S.-ului, secțiunea "Teatru studentesc".

Am lăsat în urmă Craiova, cu Teatrul Național și exuberanța tină a studenților veniți din toată țara; acum putem privi înapoi cu un gînd ceva mai limpede, cu o privire mai cuprinzătoare, dar cu inima la fel de încărcată de trăirile a ceea ce am văzut, am făcut, a ceea ce a fost.

Pentru mulți dintre noi a fost un debut într-o astfel de manifestare. Și cred că acest lucru ne îndeamnă să facem o scurtă retrospectivă, mai degrabă afectivă decît un bilanț statistic, pentru că,

PALMARES TIMIȘOREAN

FORMAȚII ȘI ANSAMBLURI FOLCLORICE, TIMIȘOARA, 14-17 NOIEMBRIE, 1985

PREMIUL I: C.C.S. Timișoara - Formații diverse instrumente; Facultatea de mecanică agricolă - Tarafuri; Dorin Sicoe, Augustin Armeană - Soliști instrumentiști; "Doina Timișului" - Ansambluri folclorice. PREMIUL II: Facultatea de mecanică agricolă - Dansuri populare bărbătești; "Doina Timișului" - Orchestre; Datina, Universitatea Timișoara - Orchestre; Liliana Grozăvescu - Soliști. PREMIUL III: Institutul agronomic Timișoara - Grup vocal-folcloric; Nicolae Uruci - Soliști instrumentiști; Institutul agronomic Timișoara - Ansambluri de datini și obiceiuri.

ARTE PLASTICE, ARTA FOTOGRAFICĂ ȘI CINECLUBURI, BRASOV, 26-27 NOIEMBRIE, 1985

PREMIUL I: filmul "Notă 5" - Viorel Grozavu, Cineclubul "Gaudeamus" al C.C.S. Timișoara; Adrian Ioanăș, Facultatea de medicină veterinară - diason; PREMIUL II: Felvinczi Levente, Facultatea de mecanică; Eugen Boia, Institutul de medicină Timișoara - pictură; PREMIUL III: filmul "Portret" - Radu

Adrian Văvan, absolvent, Facultatea de electrotehnică; filmul "Ferma de lîngă oraș" - Mugur Stănescu, Facultatea de mecanică; Hübner Ferencz, Facultatea de electrotehnică; Dan Bureția, Facultatea de științe ale naturii; Felvinczi Levente, Facultatea de mecanică; Dan Bureția - diason.

FORMAȚII CORALE ȘI INSTRUMENTALE, 22-24 NOIEMBRIE, 1985

PREMIUL I: Adrian Dinu - chitară clasică; Orchestra de cameră a Institutului de medicină Timișoara. PREMIUL II: Corul Facultății de mecanică; Ionuț Mirel - chitară clasică; Trio chitară clasică, Facultatea de electrotehnică; Delia Nan, Facultatea de medicină - pian; PREMIUL III: Daniela Gideu, Institutul de medicină - vioară.

PUBLICISTICA ȘI CREAȚIE LITERARĂ, GALAȚI, 3-4 DECEMBRIE, 1985

PREMIUL II: revista "Forum studentesc"; Emisiunea studioului de radio al C.C.S.; Cercul de presă C.C.S.; PREMIUL III: Ilie Lăudat, Facultatea de mecanică. LITERATURĂ: PREMIUL II: Pompl-

Iu Crăciunescu, Facultatea de filologie - eseu; PREMIUL III: Otilia Hedesan, Facultatea de filologie - eseu; Rodica Beraru-Drăghinescu, Facultatea de filologie - eseu; Horia Dulvac, Facultatea de tehnologie chimică - proză; Györfy György, Științe ale naturii - anticipație; Traian Urdea, Facultatea de mecanică - anticipație; Radu Petrovici, Institutul de medicină - dramaturgie; Voicu David - text brigadă.

MUZICA UȘOARĂ ȘI DANS CONTEMPORAN, IAȘI, 6-8 DECEMBRIE, 1985

PREMIUL I: "Celelalte cuvinte"; Adrian Dinu - folk; Grup folk Adrian Dinu și Raul Dudnic; Thalia - montaj literar-muzical-coregrafic. PREMIUL II: Alla Brava, Institutul de medicină - dans modern; "Reflex" C.C.S. - dans contemporan; Raul Rudnic - folk. PREMIUL III: Simbol, Institutul de medicină - muzică ușoară.

TEATRU, CRAIOVA, 12-15 DECEMBRIE 1985

PREMIUL I: Studioul de Caragialeologie, Institutul politehnic; Seminar de etnologie, Facultatea de filologie. PREMIUL III: Facultatea de științe ale naturii; Institutul de medicină.

Să mori rănit din dragoste de ... o formulă

Faptul că trăim în epoca mașinilor de calcul nu mai constituie o noutate nici pentru a N-a generație de tineri ce-și trag de mincă părinții odată cu începerea clasei I primare: „Tata, vreau și eu calculator și ceas cu numere...”. Ne supunem docilii matematicii și regulilor ei inflexibile. Departe însă de a analiza impactul social al fenomenului — vezi lucrările de specialitate apărute — ne propunem să oferim doar câteva exemple. Supunem atenției dumneavoastră o serie de „rezolvări” ale întrebărilor: cum apreciem activitatea unui student? În ce fel reflectă nota obținută la examen multitudinea de factori obiectivi și subiectivi care determină direct pregătirea celui pus în fața aprecierilor de final ale unei discipline? Care ar fi algoritmul optim al pregătirii unui student corelat cu specificul materiei în cauză?

Exemplele despre care vorbim provin de la Facultatea de Mecanică. Este recunoscut faptul că secțiile acestei facultăți presupun din partea cursanților activități diverse și susținute pentru a răspunde cerințelor impuse. Iată și prima „ecuație” a unei note de examen:

$$N = 0,375P_1 + 0,25P_2 + 0,125(P_3 + NL + NF)$$

Să „decriptăm”: N este nota de examen, P₁ este o notă formată din media aritmetică a MT, S₁, S₂ și O₁, unde MT este media testelor date pe parcursul desfășurării cursului din materia acestuia, S₁ până la S₃ notele obținute la primele trei subiecte ale examenului scris, O₁ fiind nota pentru primul subiect de la oral (am ales deliberat o disciplină cu examen scris-oral n.n.), P₂ aceeași medie aritmetică între S₄-S₆, SC și O₂, unde SC este nota pentru soluția constructivă adoptată la proiect (subliniem apariția acestei note și interesul manifestat de cadrul didactic față de aptitudinile „ingineresti” ale studentului — poate că ideea merită atenție) și O₂ păstrându-și semnificațiile, P₃ provine din S₆, S₇, O₃, iar NL este nota de la la-

borator (nota bene, la fiecare ședință de laborator se dau teste gen „alege răspunsul bun” pe formulare tip) stabilită în cadrul acestei activități, NF fiind nota pentru frecvență (NF = 10 - 5/18 × numărul absențelor nemotivate); A rămas ceva? Nu. Creează această expresie matematică a unei note dificultăți? Din nou nu. Avantajează cu ceva? Același răspuns dat de studentii în cauză.

Să analizăm puțin alt caz:
 $N^E = N + K_1 + K_2 + K_3 + K_4 + K_5 + K_6$
 „Desfășurătorul” formulei ar fi de data aceasta: N^E — nota la examen, N este media aritmetică dintre N₁-N₄, unde primele sînt notele pe subiectele teoretice ale examenului și N₄ cea acordată pentru problemă; atenție! În cazul în care una singură dintre acestea este sub 5, examenul nu se promovează, cu toate că urmează K₁ = -0,2 pentru fiecare laborator absentat, K₂ = -0,2 pentru fiecare test nepromovat (tot la laborator!), K₃ = -0,2 pentru fiecare test nerecuperat în termen de două săptămîni de la nepromovarea acestuia, cu un „spor” de -0,2 pentru adăugirea unei săptămîni dincolo de termen. Valorile lui K pot fi însă și pozitive: K₄ = +0,2 până la +0,6 pentru un număr corespunzător de subiecte bine rezolvate la parțial, K₅ = +0,8 pentru participarea la cercul științific al disciplinei sau la fazele concursului profesional-științific „Traian Lalescu”.

Chiar dacă lectura acestor rânduri este puțin greoaie pentru unii colegi, nu putem omite un argument în favoarea a ceea ce este, în cazul ultimului nostru exemplu, „o șansă acordată studenților uni”. Am primit multe confirmări că lucrurile stau chiar așa. Dar să argumentăm:

$$C = (C_1 + C_2 + C_3 + C_4) / 40$$

unde C₁ = suma notelor de la laborator/numărul de laboratoare (evident condiția că oricare dintre aceste note să fie mai mare decît 5 rămîne!), C₂ = nota pentru tema de casă + b₁ (cu b₁ = 0 ÷ 5, funcție de prezentarea

grafică, conținutul și calitatea lucrării, de interesul studentului pentru a-cestă...), C₃ = suma celor patru teste din curs/nr. acestora + b₂ (b₂ = 1 - 5 relativ la notele obținute la aceste teste) și în fine, C₄ = 10 ÷ b₃, unde b₃ = -0,5 pînă la -3 pentru un număr corespunzător de absențe nemotivate de la curs. În cazul în care C = 1, 2 și nota de la parțial este de cel puțin 8, examenul este recunoscut cu 8 (evident că nota poate fi mai mare). Cu alte cuvinte, știi să aștepti, știi ce trebuie să dai. Repetăm: nu prea e timp să realizezi exact „cum”, dar poți realiza

instantaneu „ce” ai realizat.

Este foarte posibil ca realitatea existenței acestor metode de apreciere să stîrneasce reacții contradictorii. Este de asemenea posibil ca faptul să nu stîrneasce nici o reacție. Ceea ce trebuie semnalat în clar este preocuparea care există (am ales de data aceasta Mecanica) pentru „integrarea” unei probleme cu „variabile” multiple (integrare în cotidian, dacă vreți): veșnicul „quo vadis” premergător unui examen. Vom reveni.

LUCIAN RISTEA ■

PREMII PENTRU TIMIȘORENI LA CONCURSUL ANUAL DE LITERATURĂ ȘI ARTĂ DE ANTICIPATIE

Concursul anual de literatură și artă de anticipație științifico-tehnică (ediția 1985), integrat Festivalului Național „Cîntarea României” și dedicat Anului Internațional al Tineretului, și-a desemnat recent cîștigătorii.

Președinte al juriului acestui concurs — organizat de revista Știința și tehnică — a fost scriitorul Ion Hobana.

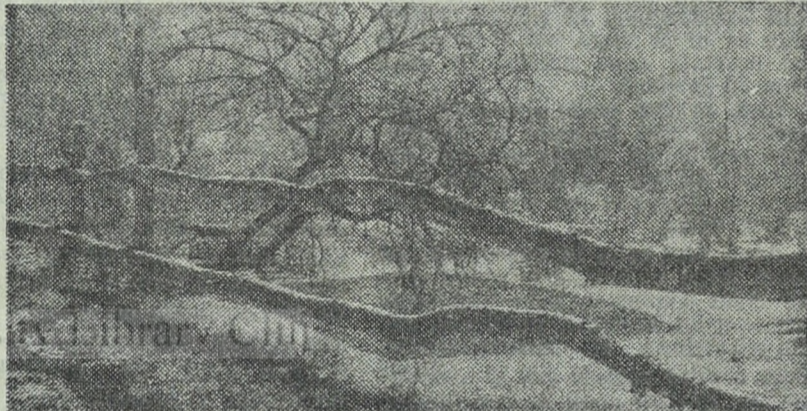
Premiile obținute de timișoreni, trei la număr, vin să confirme încă o dată nivelul valoric ridicat la care se situează acest gen de literatură și artă într-un oraș universitar precum Timișoara.

Astfel, premiul special al Uniunii Scriitorilor a fost acordat lui Constantin Cozmîuc, membru al ce-

naclului „H. G. Wells” al C.C.S., pentru povestirea „Așteaptă-mă în visul de miine”, iar premiul pentru pictură i-a revenit lui Sergiu Nicola, component al aceleiași cenaclu.

De asemenea, juriul a acordat premiul pentru cea mai bună publicație de profil suplimentului Paradox al revistei Forum studentesc. Această publicație, rod al unei pertinente colaborări dintre cenaclul „H. G. Wells” și redacția revistei Forum studentesc, s-a impus pe bună dreptate în peisajul presei noastre tinere, confirmîndu-ne așteptările și întărindu-ne totodată convingerea și pentru viitor că ea este nu numai necesară, ci și bine receptivă de publicul cititor.

POMPILIU CRĂCIUNESCU ■

PANORAMIC STUDENTESC

● Facultatea de Electrotehnică din cadrul Institutului Politehnic „Traian Vuia” din Timișoara, a fost în perioada 7-9 noiembrie 1985, gazda Seminarului național științific studentesc cu tema: „Contribuții științifice studențești la dezvoltarea cercetării și proiectării asistate de mijloace electronice de calcul”. Dedicată Anului Internațional al Tineretului, manifestarea organizată în colaborare de către Ministerul Educației și Învățămîntului și Uniunea Asociațiilor Studenților Comuniști din România, a pus din nou în evidență intensă muncă de cercetare desfășurată de tineretul studios din țara noastră, ca urmare a înflăcăratelor chemări ale secretarului general al partidului, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU. ● În perioada 16-17 noiembrie, membrii cenaclului de literatură S. F. „H. G. WELLS” au participat la manifestarea cultural-artistică anuală „Zilele cenaclului Henri Coandă”, organizată de Comitetul județean al U.T.C., în cadrul „Săptămîinii științei și tehnicii pentru tineret”, înfîlțire care a prilejuit un fructuos schimb de experiențe între tinerii prozatori și graficieni participanți. ● Joi, 14 noiembrie 1985, de la ora 18, în „Clubul C” al Facultății de Construcții a avut loc „Seara Secției Instalații”. Au fost mai bine de două ore de muzică folk, montaj literar, umor, momente lirice și mai ales excelenta reprezentare a „Studioului de Caragialeologie”, care a con-

stituit punctul culminant al spectacolului. Adresăm felicitări organizatorilor acestei minunate seri. ● De obicei, în această rubrică nu ne ocupăm de balurile bobocilor. Totuși, vom semnala aici un fapt deosebit: la „Balul bobocilor” organizat de Facultatea de Mecanică Agricolă, titlul Miss Boboc a fost acordat în unanimitate studentei Liliana Blejan. Ar fi fost greu să fie altfel, ea fiind singura reprezentantă a sexului frumos în anul întii al facultății respective. ● În perioada 3-10 noiembrie a avut loc la Timișoara „Gala dramaturgiei românești actuale”, ediția a III-a. Cu această ocazie, organizatorii au scos trei ediții ale „Antracului”, o foarte spirituală și bine venită foaie volantă, la realizarea căreia au participat și forumiștii Pompiliu Crăciunescu și Adrian Ioanăș. ● O veste bună din microcomplexul Medicinii: în ultimul timp propaganda vizuală, cultural-educativă și politică din căminele acestui microcomplex s-a îmbunătățit simțitor. Meritul le revine în egală măsură tuturor membrilor comitetelor de cămin. ● Din umorul proceselor verbale: „Noi paznicii: am procedat primul la predarea și secundul la preluarea postului după cum urmează: fiind de serviciu la Cămin 19 C de la ora 15 la 7 dimineața, în acest timp nu putem să oprim băieții să nu intre la fete fug de noi pe scări în sus. Restu predau în ordine tot ce aparține la poarta”. ● În Complex există un frumos cămin: Căminul 11. Și acest cămin are un foarte frumos club. Pe care îl admiră toți locatarii. Atît de mult și l-au dorit! Iar clubul, la rîndul lui, are un foarte frumos lacăt. Doar că nu se știe cine are cheia acestui lacăt. ● În spatele căminelor 20 și 21, un grup

de cai pășteau pașnic. S-a inserat încet, dar sigur. Căi pășteau în continuare. Probabil că îi așteptau pe Feți-Frumoși aflați în vizită la Coșinzenele din zonă. ● Redactorul nostru Marian Drăghici a avut o mare surpriză: solicitînd într-o dimineață revista „Viața studentescă” la chioșcul de difuzare a presei din Gara Timișoara-Sud, a primit următorul răspuns: „Nu mai avem VIAȚA STUDENTEASCĂ, dar mai este FORUM STUDENTESC.” ● În perioada vacanței de iarnă, peste 450 de studenți din Centrul Universitar Timișoara au participat în tabere de odihnă alpine și de învățare a schiului, în 12 stațiuni. Amintim binecunoscutele tabere de la Băile Herculane, Slănic Moldova, chiar și Mamaia. ● În cadrul seriei cultural-educative organizate de către studenții anului I zootehnie au fost prezentate trei reușite diaporame. Autor: șef lucrări Aurel Contrea. ● Îmbulzeală mare în sala Consiliului Profesoral al Facultății de Electrotehnică, în ziua de 15.12. 1985: a avut loc acțiunea de donare onorifică de singe. Avînd în vedere faptul că acțiunea de donare este legată și de motivarea absențelor, ajungem la concluzia că în I.P.T. prezența face într-adevăr... „la singe”. ● Locatarii Căminului 1/C au decis să organizeze un campionat de fotbal propriu. Gurile rele spun că ar fi interzisă prezența fetelor la meciuri. Conducerile tehnice ale echipelor nu cred în muze! ● În fața Facultății de electrotehnică a fost amplasată, încă de la începutul acestui an universitar, o statuie-bust. Un singur lucru nu se știe: cine este personalitatea căreia i-a fost închinată? Se pare (după unii) că este vorba despre Traian Vuia, cel al cărui nume îl poartă și Institutul Politeh-

nic din Timișoara. Dar acest lucru nu reiese, așa cum ar fi normal, de pe nici o inscripție pe soclul statuietei. Cine ești, ilustre necunoscut? ● După o îndelungată așteptare, studenții medicinii au primit, în sfîrșit, în data de 20 decembrie banii pentru practica agricolă. Oricum se apropia Moș Gerilă! ● Luni, 9 decembrie, Amfiteatrul „Plautius Andronescu” al Facultății de electrotehnică a găzduit un „Memorial John Lennon”. A fost o reușită recităre a inițiativei de anul trecut. Realizatori, studenții de la Facultatea de Construcții (V.C.C.I.A.) Illyes Ludovic, Petru Petrik, Alexandru Olah, Alexandra Tămaș, Alexandru Rosenfeld și Adrian Muican. A fost evocată personalitatea acestui titan al muzicii rock, fiind audiate totodată și unele dintre cele mai reprezentative creații John Lennon. ● În cadrul acțiunilor menite să-l educe pe tineri în spiritul respectului față de legile țării, miercuri, 11 decembrie, la Casa de cultură a studenților a avut loc expunerea „Jurisdicția muncii”, prezentată de judecătorul Marius Romulus Prokoș. ● „Țară de sunete noi” — acesta este genericul sub care membrii cenaclului „Excelsior — Pavel Dan” al Casei de cultură a studenților și-au prezentat ultimele creații literare în cadrul recitalului susținut joi, 12 decembrie, la Casa de cultură a studenților.

PANORAMIC
STUDENTESC

FILM

Spectrul cinematografului (II)

Substanța umană, prin subiectivitatea sa este confruntată cu o permanentă nevoie de idealizare a realității, de conventionalizare a acesteia, în scopul ușurării comunicării. Această necesitate se particularizează, în cazul cinema-ului, într-o nevoie de mituri ce completează pe plan spiritual existența individului și a societății.

Nevoia de mituri e omniprezentă în istoria umanității și nu lipsește nici în etapa actuală a dezvoltării acesteia, deși cunoașterea devine din ce în ce mai obiectivă.

Există, însă, o deosebire între miturile Trecutului și ale Prezentului; ea se constituie în faptul că reprezentările noastre sînt mai apropiate de realitate, mai palpabile.

Idealurile noastre nu mai sînt un Olimp inaccesibil, ci, încercăm să existăm conform unei reprezentări propuse, mai mult sau mai puțin bine, după cum sînt și imaginile receptate, după cum funcționează spiritul nostru critic și după cum sîntem capabili să ne creșm singuri modele. Sînt, deci, cel puțin trei factori implicați în modul nostru de existență. Ultimii doi de natură interioară, asupra cărora se poate interveni doar cu eforturi substanțiale. În schimb, imaginile ce ni se oferă pot fi modelate cu ușurință după necesitățile celui care ni le oferă.

Însă, se mai poate spune că, datorită imitației prezente în comportamentul uman, aceste imagini exterioare au cea mai însemnată pondere în determinarea modului nostru de viață.

Acest fapt este, în consecință, pe scară largă utilizat, s-ar putea spune chiar exploatat, prin mijloacele mass-media, reclame, publicații, radio-televiziune și cinematografie. Prin acestea masele pot fi „educate” în spiritul unui comportament tip, depersonalizator, convenabil celor ce dispun de toate aceste mijloace de „informare”, de persuadare, ceea ce se și întîmplă, așa cum am mai spus, la un nivel de mare anvergură în „societatea capitalistă de consum”, unde capacitățile de mass-media slujesc în cea mai mare măsură obținării profitului maxim, prin menținerea populației într-o stare de efectivă ignoranță. Căci în capitalism mitul este realmente confecționat și oferit spre consum conform unor tipare studiate, avantajoase, ce mențin incultura de toate genurile și o perpetuează în limite profitabile. Astfel că miturile devin sinonime cu necunoașterea în asemenea măsură încît pînă și fabricarea lor devine, în sine, o afacere prosperă.

Este adevărat că miturile vehiculate nu mai sînt cele arhaice: acelea au fost de mult desacralizate prin cunoașterea științifică. Însă știința, în mod selectiv face obiectul unor cercuri restrînsse și devine publică în cantități infime. Încît structurile mitice clasice au fost înlocuite prin altele, argumentate științific, care vor să ne întineze și mai puternic de noroiul ignoranței, deoarece aceste argumente se ridică împotriva omului ca ființă socială.

Au fost create mituri precum cel al civilizației, al orașului, al puterii, al banului, al mașinii, al violenței, al rasei al eroticului, al emigrației și altele. Iar în acest context a luat ființă și s-a dezvoltat cinematograful, devenind în sensuri

diferite, o forță în slujba Binelui și Adevărului, precum și o forță a Profitului.

Sesizînd cu ușurință caracterul progresist al unora dintre producțiile cinematografice, le receptăm ca fenomene naturale, compatibile și necesare esenței umane. În schimb, filmele comerciale, ce apar datorită unor interese denaturate, necesită o doză de spirit critic și analitic (nu totdeauna prezent), în scopul de a putea discerne cu obiectivitate elementele pur propagandistice de cele cu adevărat semnificative relativ la subiectul prezentat.

Spre deosebire de stadiul incipient de dezvoltare, cinematograful modern a devenit strict dependent de realizările științelor și în special de cele ale tehnicii, devenind așa-dar, legat de factorul comercial. Acest fenomen, a fost clar conturat, încă timpuriu, de către Luigi Chiarini, în eseul său *Filmul e o artă, cinematograful o industrie*. Chiarini deosebește trei aspecte din viața filmului: crearea acestuia ca produs industrial, existența sa ca operă de artă și, în final, difuzarea ca produs de desfacere.

Primul aspect se referă la mijloacele tehnice, corpul de muncitori și tehnicieni. Al doilea reprezintă capacitatea enormă de expresie, de caracterizare și de comunicare. În fine, cel de-al treilea caracterizează exploatarea produsului, reclama, afișul, sala de proiecție.

Așadar, două dintre momentele de existență ale filmului sînt comerciale și, mai mult, producția și difuzarea au intererente pe plan comercial, în sensul că finanțatorul de tip capitalist nu girează realizarea opere cinematografice decît convins fiind de profitabilitatea economică a acesteia. Ceea ce, să recunoaștem, se întîmplă destul de rar în cazul filmelor cu pretenții de artă.

Aceasta se întîmplă, deoarece, dacă arta înseamnă individualitatea și personalitate, în schimb industria înseamnă uniformizare, standardizare; contrarii care, în final, de cele mai multe ori, ajung să elimine factorul artistic. Producătorul nu așteaptă decît confirmarea publică a vandabilității pentru a stabili apoi un tipar în care va încerca să toarne un material la fel de cerut. Va ajunge astfel să anihileze lucrarea de artă al cărui statut implică unicitatea originalitatea. Să observăm, într-aceasta, numai cazul lui *Sylvester Stallone* cu cei trei *Rocky* ai săi și *Paradise Alley*. Dacă primul *Rocky* din serie a fost o operă de artă, neconformistă, de avangardă, gîndit ca unicat, în schimb, urmașii săi nu sînt decît kitsch-ur comerciale, copii mai mult sau mai puțin palide ale primului succes. Astfel, autorul non-conformist a ajuns cu ajutorul „binevoitor” al „societății de consum”, un industriaș, călăul propriei sale opere.

Referitor la confuzia dintre aspectele industriale comerciale și aspectul artistic, Chiarini caracterizează inspirat poziția producătorului față de opera cinematografică: „Libertatea artistului e răpîtă de către industriaș, care intervine în procesul de creație și-și inchipuie poate fi confecționat ca un autotext un film, chiar și în conținut, mobil — și spunînd automobil, poate că exagerăm — ca o pereche de cizme”.

ANDREI CSEH ■

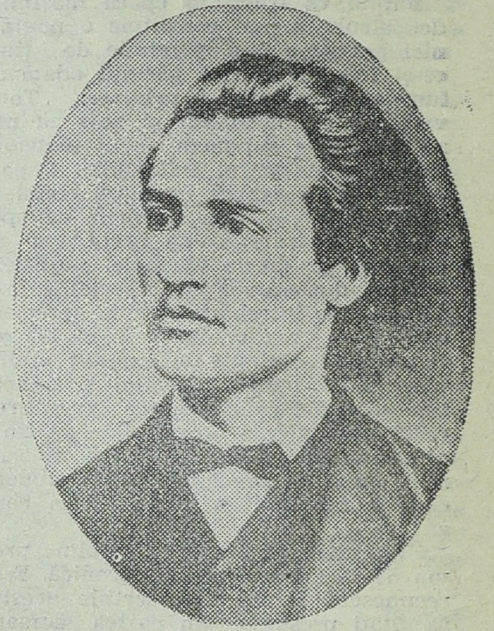
Sara pe deal...

Anul trecut a devenit, și ea, centenară una din ultimele poezii eminesciene tipărite în timpul vieții autorului lor. Mă gîndesc la *Sara pe deal*, apărută la 1 iulie 1885 în revista ieșeană „Convorbiri literare”. Pînă la moartea poetului (1889), „Convorbirile” aveau să mai dea în vileag doar patru creații, cele din urmă din șiragul antumelor, și anume: *La steaua*, în 1886; *De ce nu-mi vii?* și *Kamadeva*, în 1887, tot la 1 iulie. Istoria literară pune la îndemîna amatorilor de coincidențe amănuntul că, în același număr, Veronica Micle își publică poeziile *Scrisoarea* și *Lui X...*

Faptul că *Sara pe deal* n-a fost cunoscută decît după îmbolnăvirea poetului, în 1883, și că se încheie cu rostirea spontană a unui sentiment implinitor, de euforie erotică (*Astfel de noapte bogată — / Cine pe ea n-ar da viața lui toată?*) îl va fi determinat pe Panait Cerna, într-o evocare mai tîrzie a lui Eminescu, să afirme că, în ea, „poetul a pus cel din urmă zîmbet al propriului său asfințit” (Eminescu, în „Convorbiri literare”, XLIII, nr. 6, iunie 1909). În realitate însă, așa cum dovedește studiul atent al manuscriselor, întrepris cu rodnică mîgală de Perpessicius (M. Eminescu, *Opere*, III, Editura Fundațiilor, 1944, p. 296-300), *Sara pe deal* este, în cronologia opere eminesciene, o realizare relativ timpurie, încheiată și desăvîșită în 1872, ca parte integrantă a marelui poem, rămas postum, *Eco*. Într-o proză literară anterioară acestuia an — intitulată de ultimii ei editori *La curtea cuconului Vasile Creangă* (*Opere*, VII, Editura Academiei, 1977, p. 305) — sînt încrustate imagini, mai cu seamă acustice, extrase din *Sara pe deal*, de care cititorii noștri le vor recunoaște cu înlesnire: „Stelele izvorăsc umede și aurite pe jumalțul cel adînc și albastru al cerului, buciumul s-aude pe dealuri, un fum de un miros adormitor împle satul, carile vin cu boii osteniți, scîrțîind, din lanuri, oamenii vin cu coasele de-a umăr, vorbind tare în tăcerea sărei, talangele turmelor, apa fîntinelor, cumpenele sună, scînciobul scîrțîie-n vînt, cîinii încep a lătra și prin armonia amestecată s-aude plin și languros sunetul clopotului, care împle inima cu pace”.

Din numărul mare al feluritelor probleme, una mai interesantă decît

alta, pe care le stîrșește contactul intim cu textul poeziei, voi reține, deocamdată, una singură, identificabilă în versul al patrulea: *Sub un salcim, dragă, m-aștepti tu pe mine*. Trec peste observația lui George Călinescu că

salcimul este „un pom rural de vale, de albă clisoasă” (*Opera lui Mihai Eminescu*, II, Editura Minerva, 1966, p. 263), concentrîndu-mi întreaga atenție asupra grupului pronominal compact *tu pe mine*, cu care se încheie și unitatea sintactică, și versul, și strofa. Precizez, pentru moment, că topica aleasă de poet îngăduie întîlnirea, întîmpinarea nemijlocită dintre subiectul „așteptării” (*tu*) și obiectul ei, sugerîndu-se astfel apropierea, pînă la con-fuziune, a celor două ființe, reliefată puternic prin „punctul” imediat următor și prin spațiul alb care izolează strofele poeziei.

La prima vedere, fiecare din aceste două primume (*tu pe mine*), asamblate într-o unitate stilistică densă, lasă impresia redundanței, dacă nu chiar pe aceea a pleonasmului gramatical. Căci atît *tu*, la nominativ, cît și *pe mine*, la acuzativ, nu fac altceva decît să reia subiectul, inclus în însăși forma verbală de persoana 2-a, aștepti, respectiv, obiectul direct, exprimat, pri-

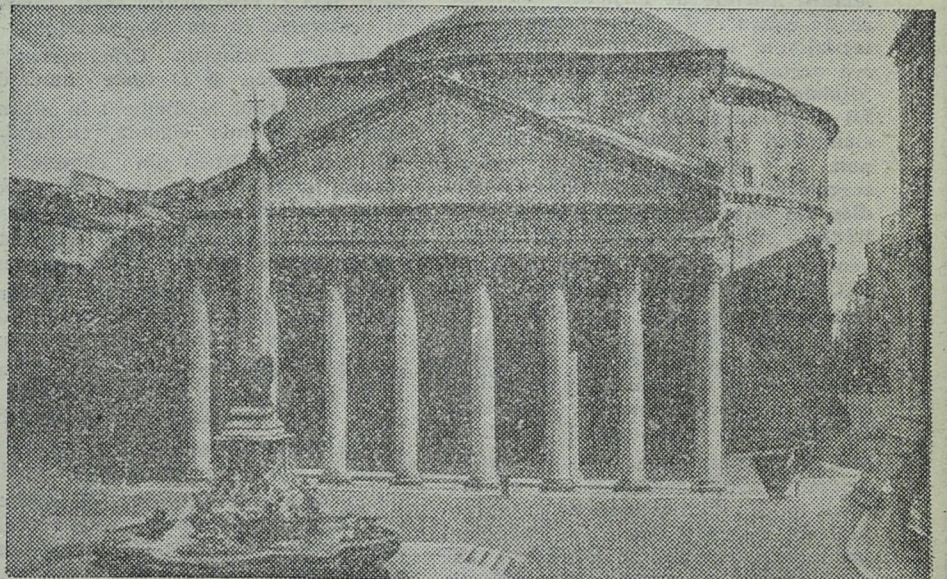
PAIDEIA UMANIOARELOR

„Știau ei grecii antici ce știau, cînd se strîngeau în academie ca să dezbată idei generale.” (G. Călinescu, *Universitățile sã se deschidă*)

Roma — stăpînitorea matrice din ale cărei seve a crescut întregul trunchi al latinității mondiale — celebra la fiecare cumpănă dintre veacuri așa-pomenitele *Ludi Saeculares*. Chip de cînaclu superior de-a lungul căruia, în toată unei universale fervori civice se punea capăt erorilor, răutăților și neajungerilor din ulti-

ceri sportive, în scris, în muzică, în dans, în toate specialitățile estetice ale celor nouă Muze. Se aminteste anume că Imnul oficial al Jocurilor Seculare din anul 17 î.e.n., cîntat în Capitoliu de un cor uriaș de tineri și tinere, a fost compozitia naționalului poet *Q. Horatius Flaccus*, iar contribuțiile de asemenea anvergură nu trebuie să fi fost rare din partea stelarilor de atunci ale versurii greco-latine.

O cenzură modernă a lipsit acest fel de adunări (Ion Barbu suspins după irositul Elan al elenilor) de extra-vaganța unei voioase și blînde ex-saltări,

mul răstimp nedefinit de ani („saeculum” îmbrăcînd valori numerice de la 30 la 1.000 de ani) și se anunța vremea cea nouă. Elita cultivată a cetății se esențializa într-un concert al menirilor de bine, exprimate în întreg

sugerată de zicerea „a-și iesi din piele de bucurie”. Tot astfel s-a renunțat și la competițiile atletice parralele, vîduvîndu-se principiul îmbinării Frumosului fizic cu Armonia spirituală: celebra *Kalokagathia*. Dar non

ma oară, prin m-, adică mă, din m-aștepți. Obiectii la acest vers, a formulat, destul de șovăitor, G. Ibrăileanu, în amplul său studiu Edițiile poeziilor lui Eminescu (Opere, V, Editura Minerva, 1977, p. 359). Trebuie observat, însă, că, la acuzativ și dativ, reluarea pronumelor personale, sub forme diferite, este specifică limbii române, iar Eminescu o cultivă ca procedeu al repetiției, adică al insistenței: „Și fost-ar fi mai bine / Ca niciodată-n viață să nu te văd pe tine“; „Te-aș cere doar pe tine, dar nu mai ești a ta“. La fel se întâmplă cu pronumele personal al persoanei a 2-a în cazul nominativ, cu funcția, așadar, de subiect: „Cînd deodată tu răsăriși în cale-mi, / Suferință, tu, dureros de dulce“. Un alt citat, din capodopera postumă **Apari să dai lumină**: „Visez, ori e aievea? Tu ești în adevăr? / Tu treci cu mîna albă prin vițele-mi de păr?“. În sfîrșit, iată cum se curmă, întreruptă de o lungă suspensie (...), una din replicile lui Ieronim către Cezara: „— ... centrul acestui tablou ești tu! tu! tu!...“ Opere, VII, p. 128).

Trebuie să adăugăm imediat — iar sugestia a ceea ce urmează este conținută mai ales în ultimul citat, din **Cezara** — că poate fi detectată, la Eminescu, o bucurie profundă a șoptirii lui TU: „— ... Să vorbim încet ... te voi numi tu, căci îmi ești scumpă“ (ib., p. 126). Această delicată simțire precum și tilcurile ei adinci ni se învederează cu precădere în scurta narațiune La aniversară, analiză pătrunzătoare a fermecătorarelor rețineri și sfîieli care însoțesc spunerea murmurată a primului TU, cîștigarea acestui prag al tuturor făgăduințelor, înlesnind trecerea, decisă și decisivă, de la convenție, politețe și reverență la intimitate și șăgălnicie (Opere, VII 115):

„— Tu... repetă ea încet, cu ochii pe jumătate închiși, cu glas tremurător. Era un tu singuratic, fără de a fi pus în legătură cu vo frază — și cu toate acestea ce tu?...“

Pentru zburătorul „cu negre plefe“ din **Călin** (file din poveste), cuvîntelul acesta vrăjît durează punte de la inimă la inimă, punte a cuprinderii statornice, substituindu-se oricărui nume și rezumînd universul întreg la o singură, mirabilă silabă: **Tu... nu vezi... nu-ți aflu nume...**

G. I. TOHĂNEANU

contristemur, de vreme ce avem și azi jumătatea cea mare a ideii: exercitarea competitiv umanistă a gândului și a minții.

Timișoara a fost timp de două zile fericită capitală a studiilor clasice românești. Cu ce risipă de entuziasm și așteptări emoționale! Cîtă anonimă trudă se poate ascunde sub titlul: **Sesiune de comunicări științifice**. 1) Grecii, romanii și cultura actuală. Permanențe, interferențe, influențe; 2) Istoria Banatului roman.

Filiala Timisiensis a Societății intră de-abia în al doilea lustru de existență și în spatele ei stau deja o seamă de acțiuni, unele memorabile. Mentor: unul dintre acei magiștri pe care poți să-i enumeri în primul rînd ca răspuns la obișnuita inter-studentească și inter-filologică întrebare: „Ce profesori aveți prin Timișoara, pe la Filo?“. În preajma-i, nenumărate cugete și brațe pentru care faptele de cultură nu reprezintă doar întîmplări, ci rod al unei pasiuni de toate anotimpurile.

Cele patru surse prin mijlocirea cărora ni s-a reimprospătat încrederea în noi ca ființe întru „origini“ au fost — modern **Quadrivium** — Lingvistica, Istoria, Literatura, Filozofia; discipline menite a-l reda pe om sîși — de aceea atît de dulce chemate de eroicii noștri latiniști ardeleni: **umanioare științe**.

Lecția ce urmează din această a gândirii agapă este unică: în pofida nenorocoasei opuneri de rătăciti din Athenaeum a pristavilor săvîrșirii din viață a limbii elene și a celei latine — placă turnantă de Janus Bifrons orînduită, eunită clasicității (a fost și rămîne) privilegiata strămoare dintre cupele cele două ale clepsidrei. Adică singura alternativă pentru a contempla și înțelege întregul noian de nisip binecuvîntat a cărui sinteză ultimă și încoronare este. Și în același timp, coridorul prin care se accede la pulberea modernă, șansa aleasă de a fi grăuntele care-și pricepe valul dar și oceanul. **CLAUDIUS THEODOROS**

MIRCEA BELU

Mircea Belu — actor la Teatrul Național Timișoara — este nu numai un mare iubitor de poezie (lucru confirmat și de premiul de interpretare „Nichita Stănescu“ pe care îl deține), ci și un făuritor al acesteia. La ediția a XII-a din 1985, a Festivalului Național de poezie de la Sighetu Marmației a obținut premiul revistei „Contemporanul“.

Poezia lui Mircea Belu este simplă precum 1, 2, 3. Simplă și complexă precum 1, 2, 3.

1, 2, 3 pot fi, spre pildă, masca actorului, poezia spectacolului, publicul. Care poate fi însă rezultatul acestei apropieri cînd actorul „înteste actorul“ cu o mască ce se identifică sîși?

Fără îndoială, POEZIA...

POMPILIU CRĂCIUNESCU

CALENDARUL UNUI ACTOR

Dedicat studenților timișoreni

Chiar gongul a-nceput să bată
În poșina din librării,
Pe un fragil portret de fată
Lei mina soarelui și scrii!

Și e atîta-nvălmășeală
Pe cerul alb cu pepeni sparți
Și vine ceața din greșeală
Cu toamna care-ncepe Marți.

Ne prăbușim în noi, amice,
Pe autografe fără stil,
Cînd vine crama să ridice
Paharul fetei din april.

Și mustul care-a ars pe ruguri
Te sfișie cu ochi căprui
Și plînge singele din struguri
Pentru o nuntă care nu-ți!

MIERCUREA ARVUNITĂ

De Luni, în mori de suflet
O Marțe viscolește
Stîrnind pe Joi și Vineri
din ramele străine
cînd Simbăta în doliu
în paltini cronește:
„Ți-ajunge Miercuri!
Lasă-mi Duminica-n vitrine!“

ȘI ERA APROAPE JOI

Respirația luminii, pasul vinovat de stea,

Innoptase așteptarea cînd bătea la
ușa mea.

Se oprise calendarul ca o aripă-n tre
noi,
Ziua nu venise încă și era aproape
Joi...

Miez de fruct și miez de vreme,
aștri cu păreri de rău
Și erai deja fierbinte... și eram
deja al tău!

VINEREA RĂSTIGNITĂ

Stau pe zare proiectați simetric
Vulturii ce mi-au ros plămîni,
Ursitoarea mea de lemn geometric
Bate cuie-n pieptul săptămîinii.

Poate de acea sub pupile
Rouă e o lacrimă sărată
Pe-un destin cîrpit cu nopți și zile
Și-o cenușă vie deocamdată.

Mai cioplesc în taină pădurarii
Dintr-un frasin osia torturii
Cînd mă vînd pe frunze cămătarii,
Geamăt cald pe inima pădurii.

Urc pe scenă să vă strig un Nu!
Zimbet pal de tainică Giocondă,
Tragedia noastră începu...
Vinerea-i o dansatoare blondă.

Cînd cascade și cortine cad
Voi viriți luceferii în sobă;
Se mai vînd bilete pentru iad
Zeilor uitați la garderobă.

SIMBĂTA LUI PAGANINI

Se-ncheiase balul de gutui,
Un luceafăr tremura prin ceață,
În năvodul cerului căprui
Mirosea-a frig și-a dimineată.

Te-ai întors din drum, doreai un
semn,

O chemare răsărind din lut,
S-a tăiat în fluier de lemn
Glasul meu de-atunci, oprit și mut.

Clipa grea părea un împărat
Ce-a pierdut imperiul la ruletă,
Părul tău căzuse supărat
Peste umeri aburii de cretă.

Te pierdusem toată și zimbeam
Desfrunzind răsfrîngerea luminii,
O vioară îngina la geam
Defăimarea pentru Paganini.

Se zbătea un vînt prin plopii goi,
Variații pe aceeași seară,
Muzica cernită dintre noi
S-o culegi cu buzele-ți de ceară.

DUMINCA ÎN CARNAVAL

Se-ncheiase-n pagini marea
în explozii vegetale,
Iar duminica-nîlnirii
Rai prin gîndurile tale.

Decupase răsăritul
Ca o piersică sub rouă
Și cărări de mult visate
lingă gleznele-amîndouă.

Mina ta improspătase
Sărbători de flori și ingeri,
Apa vie a uitării
Pe buchetul de infrîngerii.

Cărțile bibliotecii
risipite în amvoane
aprîndeau în colț de suflet
liniște și lampioane.

Dar, deodată carnavalul
A-nghetă la tine-n mînd,
Și era sfîrșit de lume
Și final de săptămîină.

Popa S. 86.

„Niciodată toamna nu fu mai frumoasă”

În acea toamnă a anului '83, doi foști colegi de liceu, Adrian Dinu și Raul Dudnic și-au acordat pentru prima dată chitărele împreună. Și... Niciodată toamna nu fu mai frumoasă. S-a marcat astfel nașterea unui grup care abordează un gen de muzică greu de clasat conform canoanelor preexistente, fiind nu o dată denumit „Anti-folk”. Încercând, cu mijloace tehnice minime, un stil complex, foarte expresiv, grupul, care poate fi considerat, datorită complementarității perfecte a Dudnic — reușește să creeze o muzică dudnic — reușește să creeze o muzică inedită, neîncadrabilă în Folk, Rock, Jazz sau clasi, fiind însă o fuziune inspirată a acestora.

Premiul I obținut în 1984 la Festivalul de muzică tînără „Primăvara Baladelor”, precum și premiul pentru cel mai bun instrumentist, acordat lui A. Dinu, au deschis o perioadă de intensă participare la concursuri și spectacole, de frecvente întâlniri cu publicul timișorean și nu numai, public care în bună măsură a devenit admirator permanent al grupului. Au urmat înregistrări în studiourile teritoriale de radio Cluj și Timișoara, la Radio București, apariții la televiziune în cadrul „Clubului Tineretului”. La Timișoara, seria de apariții pe scenă a continuat cu spectacole susținute în colaborare cu Mircea Vintilă, Florian Pittiș, grupul „Pro Musica”, de asemenea la prestigiosul festival „Tim-Rock” edițiile '84 și '85.

Festivalul Artei și Creației Studențești a reprezentat pentru cei doi un

nou prilej de afirmare pe plan național, reușind să se califice la patru genuri muzicale pentru finalele din acest an.

Proiectele grupului vizează în primul rînd asaltul casei de discuri Electrecord (se pare că primul album existentă deja pe masa de lucru a acestuia). Cei doi au fost de asemenea solicitați să realizeze câteva benzi cu muzică de film, lucru pe care l-au făcut deja, așa că probabil în curînd vor putea fi ascultați și în sălile cinematografeilor. Bineînțeles că nu vor lipsi nici aparițiile la televiziune și la radio, apariții a căror frecvență crește considerabil odată cu consolidarea tandemului și a popularității acestuia.

Repertoriul actual al grupului constă din 30 de piese proprii, cele mai cunoscute fiind „Niciodată toamna”, „Iarbă”, „Aminții”, „Scoate-mă din trup afară”, „Descintec”, „Noaptea”, „Cîntec de seară” ș.a., precum și 20 de piese din repertoriul internațional, alese cu mult discernămint. Piesele sînt concepute pe texte de Argezi, Blaga, Radu Stanca ș.a.

Realizarea spectacolelor se face și după idei proprii, dar un imens ajutor îi au Adrian și Raul în această privință, din partea lui Florin Hătegan (grafica afișelor), Diogene Bîhoi, Ilie Stepan, Dietrich Krauser, Tavi Ștefănescu, Constantin Mărăscu.

Îată că în decursul a doi ani Dinu-Dudnic au reușit să lanseze un punct de vedere în ceea ce privește muzica, să devină populari datorită diversității și originalității repertoriului lor, precum

și datorită unei perfecte cunoașteri a posibilităților instrumentului la care cîntă.

Desigur că de primă importanță în acest moment este considerată pregătirea pentru finala F.A.C.S. Prezența în două centre universitare (Iasi și București) ca urmare a calificării la mai multe categorii, presupune o pregătire intensă, menită să-i facă pe cei doi competitivi în confruntarea cu cei mai buni cîntăreți-studenți din țară. Ținînd cont

de rezultatele obținute la fazele precedente, precum și de calitatea — care a devenit o dimensiune permanentă a muzicii acestui tandem — interpretării, șansele obținerii unor premii sînt foarte mari. Le dorim succes în această privință și așteptăm cu nerăbdare apariția primului album Adrian Dinu & Raul Dudnic.

VALI CIENTE

P. S. — Așteptările noastre au fost confirmate din plin. Dinu și Dudnic au cucerit la recent-încheiatele finale ale F.A.C.S. nu mai puțin de patru premii. Felicitări!

F. S.

MONDO ROCK FOREIGNER

În 1976 la New York chitaristul Mick Jones încearcă să reînființeze Spooky-Tooth, grup hippie cu care își câștigase notorietatea pe scena muzicii rock, la începutul anilor '70. Încercarea se dovedește fără succes, motiv pentru care Mick optează pentru formarea unui grup nou. Renumele dobîndit cu Spooky-Tooth îi favorizează alegerea celorlalți membri ai trupei dintre cei mai buni: Jan McDonald, cel de al doilea chitarist, unul din fondatorii legendarului King Crimson și bateristul Dennis Elliot (la Jf și mai apoi la Jan Hunter). Ceilalți trei erau însă nume mai puțin cunoscute: Lou Gramm (vocal), Ed Gagliardi (bass) și Al Greenwood (keyboards). Grupul se autointitulează Foreigner în ideea naționalităților diferite ale componentelor și începe înregistrările pentru primul disc. Acesta apare în 1977 și poartă numele grupului. De pe „Foreigner” se extrage și primul disc single al formației: „Feels like the first time”. Muzica lor — un sound puternic dar melodios, asemănător Deep Purple — dovedește o mare penetrabilitate în rîndul ascultătorilor. Debutul este remarcabil, Foreigner obține 3 discuri de platină și se detașează încă de acum în avangarda celor mai bune trupe de hard. Urmează apoi, la sfîrșitul lui 1977 și începutul lui 1978 un turneu de mare succes în America și Europa. La finele anului 1978 apare cel de-al doilea disc intitulat „Double vision”. LP-ul ajunge în doar două săptămîni disc de aur. „Blue Morning, Blue Day”, și „Double Vision” sînt cele mai bune piese ale acestui album pentru care Foreigner primesc în cele din urmă 5 discuri de platină. Grupul își contura un stil însă chita-

ra lui Mick Jones avea nevoie de o secție ritmică pe măsură. Acesta decide înlocuirea lui Ed Gagliardi, cu Rick Wills, basistul lui Small Faces și apoi al lui Roxy Music.

În noua formulă, Foreigner înregistrează cel de-al treilea disc „Head games” care însă nu se bucură de a-

celai succes ca și primele două, deși cuprinde o serie de piese excelente: „Love on the telephone”, „Blinded by science”, „Head games”, „Women”. O explicație poate fi dată prin disensiunile apărute între membrii grupului în această perioadă. Jan McDonald și Al Greenwood inclinau către piese de soul și jazz, de cealaltă parte Mick Jones și Lou Gramm continuau în aceeași manieră de început. Urmarea este că Mick se impune din nou ca leader, iar McDonald și Greenwood părăsesc grupul. Foreigner e-

rau de acum patru. Numărul de plăci și îl pun pe următorul disc care apare în toamna lui 1981. „f” depășește orice așteptări. De pe acest LP 5 piese devin superhituri: „Urgent”, „Waiting for a girl like You”, „Juke box hero”, „Break it up”, „Luanne”. Muzica albumului este o reușită îmbinare a baladelor sentimentale cu piesele mai în forță, ce pune în evidență calitățile remarcabile ale solistului Lou Gramm, a cărui voce rearește să fie cînd foarte caldă, cînd agresivă, însă întotdeauna la aceeași cotă ridicată a emoției. După editarea acestui disc, Foreigner întreprinde un nou turneu în Europa, cu ocazia căruia se dovedește a fi și o foarte bună trupă de concert.

Urmează apoi o perioadă de t-

cere ce durează aproape 2 ani de zile și care la sfîrșit odată cu apariția ultimului LP, „Agent Provocateur”. Discul reflectă o înclinație mai puternică spre hard. Piesa de rezistență este însă un excelent blues de dragoste, compoziția lui Mick Jones: „I want to know what love is”.

În iulie 1985 o nouă apariție Foreigner pe disc single: „Growing up the hard way”.

ADRIAN MITROI
SIEGRUN IÄGER

JAZZ — Bateriști și festivaluri

În ciuda celor 66 de ani Art Blakey este în excelentă formă. Aceasta este concluzia celor care l-au văzut pe reputatul baterist și șef de formație la Umbria Jazz '85 (Perugia). „The Jazz Messengers este ca un copac, al cărui trunchi este Blakey și din care țîșnesc mereu noi excreșcențe. Vîntul care mișcă azi virful copacului este altul decît cel de acum 10—20 de ani, dar rădăcinile au rămas aceleași”. ● Formula (unică) a festivalului de la Nisa a rămas neschimbată de 12 ani: spectacole non-stop de la 5 p.m. la miezul nopții, cuprinzînd 200 dintre cei mai mari muzicieni de jazz ai lumii, pe trei scene separate. Cîteva nume: Miles Davis (cite 20.000 de auditori la fiecare din cele două concerte susținute, răspunsul publicului la standardele sale probînd faptul că Miles este unul dintre cei mai populari muzicieni contemporani). Count Basie Orch. condusă cu forță explozivă de Thad Jones, Airta Moreira și Flora Purim, Dizzy Gillespie (într-un jam-session „Trumpets on High” de neuitat). ● Un festival care se îndreaptă către 25 de ani: Antibes. Din păcate, la ediția din anul 1985 a părut obosit, lipsit de coerență, confuz, Lionel Hampton cu Paris Reunion Band a fost un eșec complet. Jack Bruce extrem de plictisitor, Herbie Hancock s-a salvat cu un bun solo de pian, splendid a fost Irakere din Cuba, trioul Jarrett — De Johnette — Peacock a atras mulți spectatori, Joe Zawinul „solo” la sintetizatoare a fost un dezastru absolut. Dar festivalul a fost reabilitat de John Mc Laughlin cu Jonas Hellborg. ● Au părăsit pentru totdeauna lumea jazzului doi mari bateriști. Jo Jones (73), cunoscut mai ales pentru colaborarea cu Count Basie Orch. între 1934—1948 și ca membru al legendariei „All American Rhythm Section”, a fost unul dintre cei mai admirați și influenți bateriști ai epocii, celebru pentru „light”, pentru stilul relaxat. Rareori s-ar fi lansat într-un solo; cînta discret, cu gust și licăriri de umor. „Bateristul trebuie să știe mai multă muzică decît orice alt instrumentist — spunea Papa Jo într-un interviu. El trebuie să înțeleagă structura muzicală și să aibă vigoarea unui alergător de cursă lungă. Bateria este inima muzicii...”. ● Celălalt mare dispărut, Philly Joe Jones (62) a cîntat cu faimosul M. Davies Quartet în anii '50. Autorul „Enciclopediei de jazz”, Leonard Feather îl consideră „alături de Elvin Jones, unul dintre cei mai electrizanți bateriști, ce a influențat jazzul între anii 1958—1965”. Într-o carieră care a traversat patru decenii, Jones a contribuit la mai mult de 500 albume. ● Discuri noi: Weather Report — Sportin' Life. Miles Davis — You're Under Arrest. George Kawaguchi/Art Blakey — Killer Joe (doi bateriști cu porții egale de swing!), Chick Corea/Steve Kujala (flaut) — Voyage. Dacă despre Weather Report, Billboard face aluzie la o despărțire, co-leaderii Zawinul și W. Shorter hotărîndu-se să urmeze drumuri proprii (primul preferînd în calitate de „om-orchestră” să investeaze sunetul electronic pe un nou și ultrasofisticat set de sintetizatoare), Miles Davis, pentru prima oară de ani buni, a inclus compoziții din afara grupului său, printre care „Human Nature” a lui Michael Jackson. ● „Următorul grup a fost o reală incintă. O combinație chitară-bas-tobe deviază de regulă înspre a îndeplini exclusiv sarcini ritmice, dar acesta nu este cazul cînd e vorba de Eugen Gondi. Trioul lui a produs o bogăție de muzică modernă într-un șuvoi cu înșelătoare țesături care au țînut publicul la limita vrajii mai bine de o oră. Gondi este unul dintre cei mai muzicali și poetici bateriști pe care i-am auzit vreodată: o combinație între Tony Williams și Jon Christensen, dacă-i scuzați această comparație forțată.” (Pavel Brodowski, redactorul-șef al publicației Jazz Forum, în cronica la Sibiu '85). Fără (alte) comentarii!

VASILICA ANCUȚA

HAI LA BABA CU GHIOCU
SĂ VEZI CIT COSTĂ NOROCU*

Venită de prin frumoasele plaiuri ale Maramureșului, Carmen se pregătește să devină ingineră chimistă. Studentia și-a desfășurat și pentru colega noastră arsenalul de frumuseți și necunoscut. În întâmpinarea acestora, alături de zilele bune recunoscute după seminariile de dimineață, de toamnele cu numărarea... restanțelor, de sesiunile „tari” cu examene malefice, tentația sondării viitorului furnică spiritul multora dintre noi. Și ca să ne asigurăm, facem ceea ce generații de studenți au făcut; luăm cursurile, laboratoarele, citim atenți, ținem minte și...

Într-o frumoasă zi de vară (vă las să sesizați importanța lunii iunie în calendarul studentesc) eroina noastră trecea alene prin Parcul Rozelor. Printre florile ce dau renume orașului, Carmen a avut o întâlnire „de gradul trei”: adică s-a trezit față în față cu trei oacheșe purtătoare de fuste înflorate, basmale curcubeu, oale, cratițe, tingiri și „viitor la purtător”. „Acțiunea” a decurs după tot tipicul: s-au pomenit abracadabranțele forțe ale întinericului, oculte formule menite să cheme viitorul la ordine, s-au reactualizat „cunoștințele” alchimistilor și de aici greșeala: în loc să fabrice aur din nisip, au cerut aur pentru a fabrica...
„După ce mi-au spus niște aiureli de-ale lor”, scrie Carmen într-o declarație făcută ulterior, „mi-am dat seama că

de 10-30 de zile; d) amnarea examenului la disciplina la care a absentat pentru sesiunea următoare; e) exmatricularea din instituția de învățământ superior; f) exmatricularea din învățământul superior. Deci sancțiunea la care vă referiți, nu există.

Așteptăm în continuare întrebările dv. expediate prin poștă, pe adresa redacției. Audiențe: Universitate, camera 160, zilnic între orele 12-14.

ELENA FURTUNA ■
consilier juridic

MODURI

ÎN SEZONUL RECE

Moda actuală prin toate atribuțiile sale, dorește să fie practică, și în același timp, originală, pe gustul fiecăreia dintre noi. Esențială este renunțarea la negru, care dădea, o prea mare sobrietate, și introducerea culorilor pastel, în special movul, cu întreaga lui gamă de nuanțe, roșul și albul.

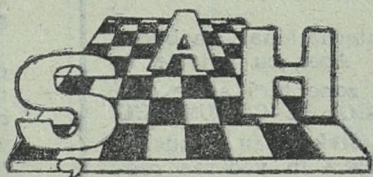
O piesă de bază a garderobei acestui sezon este jacheta asortată cu fuste, rochii, pantaloni de diferite lungimi. Pentru a fi cât mai practică, aceasta e concepută lungă, cu mîneacă adinec răs-croită și încheiată cu două rînduri de nasturi.

Temele și stilurile nu mai sînt stricte și distincte, piesele putînd fi schimbate și combinate în cele mai diverse moduri, în funcție de fantezia, personalitatea și bunul gust al fiecăruia.

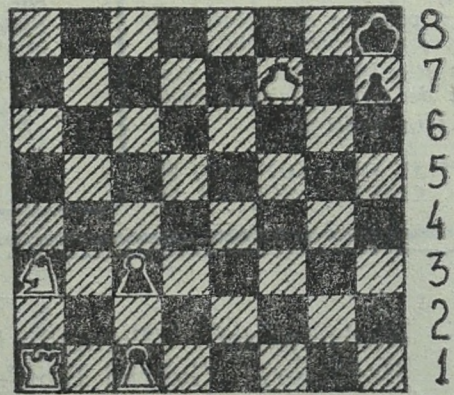
Un rol deosebit îl au accesoriile: pălăriile, poșetele, mănușile, coordoanele și mai ales, eșarfele și fularele asortate între ele, dar mai ales, asortate cu pantalonii și cizmele. O eșarfă legată cu gust și fantezie deasupra pardesiului sau jachetei din anii trecuți, le vor face pe acestea foarte moderne și originale.

Elegantă simplă, nesofisticată, varietatea temelor și stilurilor ce se combină și se completează reciproc sînt atribuțiile de seamă ale modei sezonului rece 1986 și fac ea aceasta să fie accesibilă și bine primită.

MIHAELA FLORUȚI ■

Pe tema poziției de zugwarg a regelui negru, vă propunem acum, spre rezolvare un alt studiu șahist. Enunțul problemei: albul la mutare și dă mat din

trei mutări. Poziție de control:
— alb (4 piese): Rf7, Tal, Ca3, Nc1.
— negru (3 piese): Rh3, Nc3, h7.
Soluția compoziției șahiste a lui Samuel Loyd prezentată în numărul precedent: 1. Da1! ... și matul este imparabil.

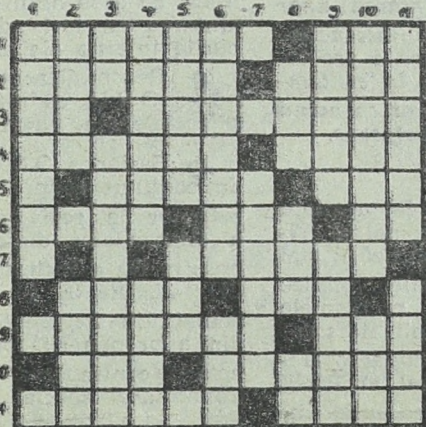
GABRIEL BAIULESCU ■

STUDENTEASCĂ

ORIZZONTAL: 1. Cursanți din învățămîntul superior, viitoarele cadre din economie (sing.) — Vechea denumire a clubului Steaua. 2. Act prin care studenții se adresează Decanatului în vederea rezolvării unor probleme (personale, colective) — Baftă la examene! 3. Unitate militară — Organ de conducere colectivă, care asigură o legătură permanentă între cadre și studenți (pl.). 4. De aceeași formă de odihnă și refacere beneficiază mii de studenți din toate centrele universitare din țară — Colț de stîncă. 5. Așa trebuie să fie fiecare grupă de studenți — Abreviație la... „Medicină”. 6. A se micșora numărul studenților — Unitate de timp... folosită la cursuri, seminar, etc. — Rică Munteanu. 7. Concurențe care au reușit la examenele de „intrare” la facultate. 8. Plantă erbacee — Porțiune de cerc, la „Geometrie”. 9. Volumul de muncă de studenți în ateliere, uzine, etc. — Ultimul „intrat”! 10. Începerea trierii! — Ansambluri de locuințe în care sînt cazați majoritatea studenților. 11. Scrise... la curs — Animal.

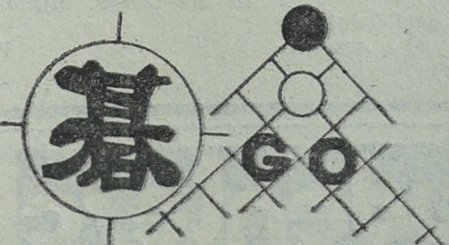
VERTICAL: 1. Adevărită medicală prin care se justifică absența de la cursuri. 2. Exercițiu scris primit pentru aplicarea cunoștințelor dobîndite de-a lungul semestrelor — „Institutul de... ”

plastice N. Grigorescu” București sau „Institutul de... ” plastice I. Andreescu”, Cluj-Napoca (sing.) 3. La mijlocul cursului! — Beneficiari ai alocațiilor bănești acordate de stat studenților cu rezultate bune la învățatură. 4. Membru al corpului profesoral universitar care asigură conducerea unei facultăți (pl.) — Arbore sau ax, în tehnică. 5. Greșeli săvîrșite (nu numai din cauza emoției...) — Cărți fără coperti! 6. Vierme lung și subțire (zool) — Cu rol de indicoare. 7. Serviciul militar, îndeplinit de studenți pe parcursul anilor de facultate, iar de băieți după examenul de admitere. 8. Una din secțiile Facultății de mecanică (abr.) — Podiș muntos în Sahara — Camă! 9. Instrumentul de scris al profesorului — Formă de susținere a examenelor. 10. Unitate de bază dintr-o instituție de învățămînt superior, în cadrul căreia se desfășoară activitatea didactică, metodică și de cercetare științifică în domeniul uneia sau mai multor discipline (pl.) — Stadiu de studiu în învățămîntul superior (pl.) 11. Concepție filozofică studiată la „Filozofie” și... — unitate de măsură a forței la „Fizică”.

Dicționar: CCA, ADS, AIOR, NEMATOD, AIR.

STELIAN RADU CACUCI ■
C.R. „Alma mater”

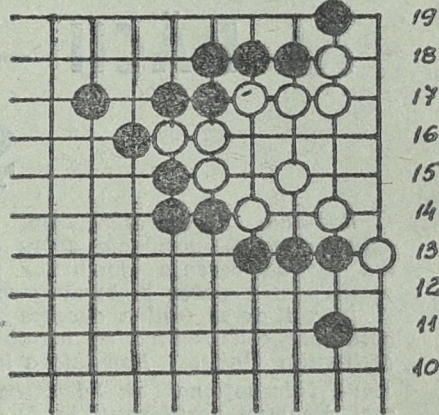
Fie acum această problemă, apărută de altfel și în „Inițiere în GO”, cotată drept foarte dificilă, dar care se pare să admite mai multe soluții.
Prezentăm pentru început rezolvarea dată în manual: negrul joacă și câștigă.
Soluție: Negrul se sacrifică la T14. Alb T15 acceptă sacrificiul. Negrul la S16 ocupă unul dintre punctele vitale ale albului. Albul parează la R16. Noul sacrificiu al negrului la Q15 amenință cu atari grupul de trei piese de pe liniile

O și P, precum și piesa din Q14. După această mutare, fie că o ignoră sau capturează, albul nu mai poate realiza doi ochi viabili.

Aceeași soluție, dar în care răspunsul albului diferă: Negru T14. Alb R14, n Q16, a Q15, n R16, a S16, n T15 după care, din nou, albul pierde orice șansă de salvare.

Și acum o rezolvare puțin deosebită în ce privește ieșirea negrului în sente: n R14. În funcție de răspunsul albului

LMNOPQRST

pot să apară două variante.
Varianta 1: a Q15, n S16, a R16, n S15, a T14, n T12, a T15, n T16 și grupul alb e pierdut.
Varianta 2: a S15, n S16, a T16, n T14, a T15, n T18, a T17, n R19, a S16, n Q15 și la următoarele mutări albul e capturat.

ANDREI CSEH ■

P. S. Anunț important pentru jucători:

La 1 mai a.e., în municipiul Cluj-Napoca va avea loc primul campionat național de GO. Amănunte în numărul viitor.

FONOGRAME

Rămasă fără chitaristul John Williams, Sky se prezintă într-o sensibilă îmbogățire stilistică: primul album cu titlu (The Great Balloon Race), prima apariție vocală după șase LP-uri (unul dublu „live”)! ● Silent Nights — Rick Wakeman. Spre deosebire de producțiile anterioare, aici vocile (7-8 la număr) împing sonoritatea spre Alan Parsons Project, „numerele” tipice Wakeman răzându-se considerabil; remaniere de stil.
● Într-o epocă de austeritate aproape deplină a albumelor-concept a apărut această superbă lucrare art-rock (Misplaced Childhood — Marillion). În ciuda opoziției în bloc a criticilor (acuzățiile vizînd în special asemănarea cu perioada timpurie a lui Genesis) LP-ul își menține cota ridicată de vânzări. ● Mult mai bine primit este The Honeydrippers (cu Robert Plant/ Jimmy Page și Jeff Beck) considerat un Hobby-LP al lui Plant. Muzica albumului e adinec înrădăcinată în bluesul negru. Plant cîntă aici numai melodii consacrate ale vechilor maeștri (Come to the Sea; Young boy blues — Ray Charles). ● Kate Bush, după o mai lungă absență, e ajutată pe Hounds of Love de nume sonore: Stuart Elliott (Alan Parsons Project), John Williams (Sky), Morris Pert (Brand X), Eberhard Weber etc. Un single, Running Up that Hill (A Deal with God), a pătruns în mai toate topurile. ● Alte noutăți: A Classic Case — London Symphony Orch. and Ian Anderson, cuprinzînd hituri Jethro Tull (alias Anderson); Various Positions — Leonard Cohen, cum era de așteptat („așteptare” cam de cinci ani); plăcut și reconfortant; Arcadia — Asia (după doi ani de liniște în jurul lor); Network — Robert Fripp; In Square Circle — Stevie Wonder; Behavioun — Saga; Jan Akkerman and Thijs Van Leer — Focus; Invocations, The Moth and the Flame — Keith Jarrett; New Chautauqua — Pat Metheny; The Dream of the blue turtles — Sting.

VICTOR ANDRIEȘ ■

„Noi, socialistii, comunistii, revoluționarii ne-am pronunțat întotdeauna pentru o lume fără războaie, a prieteniei și colaborării egale între toate națiunile lumii. Cu atât mai mult astăzi, când arma atomică a schimbat fundamental caracterul războiului, când este în pericol nu un număr mai mare sau mai mic de oameni, ci însăși viața pe planeta noastră, noi, comunistii, revoluționarii, avem obligația să facem totul pentru a asigura omenirii dreptul la viață și existență pentru a înlătura războaiele cu desăvârșire. Aceasta este astăzi misiunea fundamentală a socialismului, a comunismului, a tuturor celor care iubesc viața, care iubesc oamenii!”

NICOLAE CEAUȘESCU

ROMÂNIA ÎN ANUL INTERNAȚIONAL AL PĂCII — CONTINUITATE DE GÎND ȘI DE FAPTĂ

România a intrat în 1986, cu un bilanț al acțiunii ei internaționale demn de multilateralitatea și perseverența eforturilor pe care le desfășoară pentru pacea și bunăstarea umanității.

În cel de-al treilea deceniu de mult apreciată activitate constructivă ca membru al Organizației Națiunilor Unite, România a intrat în anul 1986 Anul Internațional al Păcii, ca unul dintre cei mai dinamici participanți la desfășurarea relațiilor interstatale, militant neobosit pentru cauza păcii și înțelegerii între popoare.

Îmbogățită în ultimele două decenii prin ideile valoroase și acțiunea practică inovatoare ale președintelui NICOLAE CEAUȘESCU, politica externă românească s-a remarcat prin prezentarea unor inițiative realiste, de amplă rezonanță internațională, vizând soluționarea corespunzătoare a problemelor majore care confruntă omenirea în contemporaneitate. Anul 1985 poate fi considerat ca având valoare de corolar și de simbol în acest sens.

★

Proclamat în urma unor inițiative de prestigiu ale României Socialiste, Anul Internațional al Tineretului a oferit cadrul unei conștientizări mai acute a factorilor de decizie, a opiniei publice mondiale, a tinerilor înșiși față de problemele care îi confruntă în aceste ultime decenii ale secolului. Anul 1986, proclamat de către Adunarea Generală a O.N.U. drept An Internațional al Păcii, se prefigurează ca un eveniment cu profunde implicații pentru momentul istoric actual și cu la fel de importante deschideri în perspectivă. A.I.P. va fi un perimetru favorabil amplificării și diversificării acțiunilor forțelor progresiste și democratice pentru pace și dezarmare pentru prevenirea și depășirea confruntării și favorizarea dialogului și înțelegerii.

În contextul pregătirilor de marcarea a evenimentului, în 1985 au avut loc patru seminarii regionale axate pe teme majore ale contemporaneității: PACEA ȘI DEZVOLTAREA, DEZARMAREA, PACEA ȘI PREGĂTIREA SOCIETĂȚILOR DE A TRĂI ÎN PACE. Salutând decizia O.N.U. de a celebra un An Internațional al Păcii, România Socialistă a găzduit la București reuniunea consultativă a Organizațiilor neguvernamentale care a dezbătut probleme vizând programul A.I.P.

Anul Internațional al Păcii poate constitui o treaptă hotărâtoare în istoria umanității, cu condiția ca perspectivele deschise de dialog pentru dezarmare, pentru restaurarea pe baze echitabile a relațiilor economice dintre state să se finalizeze în măsuri concrete, constructive. Convingerea că unirea tuturor forțelor înaintate și realiste, a tuturor popoarelor lumii se poate manifesta plenar construind pacea de mîine fundamentează optimismul lucid al întregii umanități.

INIȚIATIVE DE PRESTIGIU LA A 40-A SESIUNE A ADUNĂRII GENERALE A O.N.U.

Din însărcinarea conducătorului partidului și statului nostru, în cadrul celei de-a 40-a sesiuni jubiliare a O.N.U. au fost prezentate:

Poziția Republicii Socialiste România, a președintelui NICOLAE CEAUȘESCU, cu privire la a 40-a aniversare a O.N.U., o veritabilă pledoarie în favoarea transformării Organizației Mondiale într-un for reprezentativ și eficient, pe măsura așteptărilor și năzuințelor popoarelor și națiunilor lumii.

● Apelul solemn către toate statele aflate în conflict de a pune capăt, fără întârziere acțiunilor armate și a soluționa problemele dintre ele pe calea tratativelor și Angajamentul statelor membre ale O.N.U. de a reglementa stările de încordare și conflict, diferențele existente, exclusiv pe cale politică, de a se abține de la folosirea forței și amenințarea cu forța de la orice intervenție în treburile interne ale altor state.

● Reactualizarea raportului secretarului general al O.N.U. cu privire la consecințele economice și sociale ale cursei înarmărilor.

● Sesiunea O.N.U. a prilejuit o nouă dezbateră de conținut asupra punctului inițiat de România referitor la reglementarea prin mijloace pașnice a diferendelor dintre state și a propunerii țării noastre de a înființa o COMISIE DE BUNE OFICII, MEDIERE ȘI CONCILIERE. Ca dovadă a actualității stringente și însemnătății de prim ordin a propunerii românești, Adunarea Generală a hotărât continuarea acestei problematice în cadrul Comitetului special pentru Carta O.N.U. și creșterea rolului Organizației în anul 1986.

● Alături de celelalte țări în curs de dezvoltare, membre ale „Grupului celor 77”, România a militat activ la Sesiunea pentru identificarea unor căi practice de relansare a dialogului dintre statele bogate și sărace. În vederea rezolvării complexelor probleme economice acumulate în lume și a instaurării noi ordinii a făuririi unei lumi mai bune și mai drepte.

● Deosebit de remarcată a fost contribuția de pionierat a țării noastre în promovarea problematice tineretului în cadrul Națiunilor Unite, care și-a găsit o semnificativă confirmare prin proclamarea și marcarea în 1985, a Anului Internațional al Tineretului ale cărui sensuri sînt, prin natura lor, cuprinzătoare și ale viitorului.

● De un puternic eciu internațional s-a bucurat și importanta Declarație Apel cu privire la realizarea, în Balcani, a unei zone fără arme chimice, prin care tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU împreună cu tovarășul Todor Jivkov, au propus începerea neîntârziată de negocieri în vederea realizării unui acord între țările balcanice privind neexperimentarea, neproducerea, neobținerea și nestocarea oricăror arme chimice pe teritoriul lor.

★

În acest fel, România a pășit în Anul Internațional al Păcii cu un adevărat program de pace, întemeiat pe o politică ce și-o vădit din plin justetea și a fost confirmată de numeroasele rezoluții ale O.N.U. inițiate de țara noastră.

POMPILIU CRĂCIUNESCU ■
CIPRIAN FLOREA ■

COLEGII NOSTRI DE AMFITEATRE

„10 ani în România nu înseamnă o excursie”...

La ora redactării acestor rânduri, undeva în Siria, la Homs, s-a lăsat toamna. O toamnă blîndă mîngîind merii, lămiile sau portocalii ce împrejmuiesc localitatea, o toamnă asemeni aceleia în care tînrul de 19 ani, Atef Al Sebai pornea pe drumul către România. „De ce tocmai România, Atef?”; mă privește surprins, anii au trecut de atunci, între timp Timișoara a devenit „a doua lui casă”. Îmi răspunde puțin încurcat, cu sentimentul omului pus să explice fapte evidente, intrate în obișnuit: „pentru că am auzit de o țară frumoasă, cu oameni minunați, pentru că am văzut români lucrînd la diferite obiective economice construite în colaborare cu specialiștii noștri, pentru că am admirat felul cum au lucrat, realizările lor, pentru că Institutul politehnic din Timișoara e cunoscut la noi, în întreaga Europă, profesori ca Dan Mateescu, Constantin Avram, Marin Păunescu sau Ion Pilimon făcînd renumele unei școli de construcții de o calitate excepțională, recunoscută în lume, pentru că...” și răspunsul continuă ideile și se adună și frazele curg într-o limbă în care accentele fiilor deserturilor se amestecă exuberant cu cele mai pure bătăjenisme!

„Ce a însemnat pentru tine contactul cu țara noastră, cu colegii români?”

„A însemnat un an pregătitor la Iași, unde limba în care urma să ne pregătăm, limba română ni s-a părut usoară. Am învățat repede... integrarea în problemele legate de limbajul tehnic a fost mai grea. În anul I și II colegii români ne luau adesea cursurile cu indigo, zăboveau ca să ne explice amănunte, cuvinte... e și așa un fel — și încă tragic — de a lega prietenii. Cunoscind oamenii am dorit să cunosc și țara. Am străbătut-o de la un capăt la altul, din Maramureș la Mare, din Moldova pînă în Oltenia. M-au ajutat și minunatele tabere studențesme să muncesci. La începutul studiului hovei, din atîtea alte locuri unde ne-am simțit mereu, mereu ca acasă.”

Îl rog pe inginerul Al Sebai să-mi vorbească despre munca lui. A absolvit Facultatea de construcții în urmă cu un an, la secția C.C.I.A. Acum își pregătește doctoratul. Lucrarea cu titlul „Contribuții la studiul unor soluții moderne pentru fundațiile clădirilor”, avîndu-l conducător științific pe prof. dr. ing. Marin Păunescu, împune în primul rînd muncă. „Realizez acum ce înseamnă să muncești. La începutul muncii pentru doctorat, m-a speriat volumul de muncă. Am ales varianta pregătirii tezelor cu frecvență. Am posibilitatea — pentru care mulțumesc încă o dată! — de a pătrunde pe șantiere de a lucra nestingherit în laboratoare am, în cele din urmă, și în primul rînd, un profesor minunat, sever, direct și pretențios, un mare pedagog, un om care m-a făcut să înțeleg că a fi doctor, inginer în construcții înseamnă muncă, greutăți, dar și frumusețe și responsabilitate deplină.”

Am în față un om cuprins între două revelații Prima, cea a dimensiunilor reale ale muncii sale, a început acum un an. Cea de-a doua... 10 ani în România nu înseamnă o excursie. Mi-am petrecut aici cea mai frumoasă vîrstă. Sînt mîndru și fericit pentru asta. Nu numai pentru că știu exact 42 de cîntece populare bătăjene, nu numai pentru că mi-am cumpărat chitară și nu pierd nici un spectacol folk, nu numai pentru că fac mîncare mai bine decît o gospodină nu numai pentru că și în dialogurile cu colegii strecur adesea expresii din această limbă extraordinară de bogată care e limba română, ci și pentru că acești oameni și aceste locuri mi-au intrat — cum se spune — la suflet, mă înțelegi nu-i așa?”

LUCIAN RISTEA ■

Forum studentesc

Revistă a Consiliului Uniunii Asociațiilor
Studentilor Comunisti din Centrul Universitar
Timișoara

Redactor șef — Pompiliu Crăciunescu
Redactori: Gabriel Baiulescu, Marian Drăghici, Ilie Lăudat,
Bogdan Popescu, Lucian Ristea, Sorina Sopa, Sorin Trocan
Fotoreporteri: Ciprian Florea, Adrian Ioanăș, Gheorghe Ohii
Tehnoredactor — Vasile Ruz; Grafică — Zeno Goian.

Număr coordonat de Pompiliu Crăciunescu și Ciprian Florea

Redacția: Casa de cultură a studenților, bu. Tinereții 9, cameră 07, telefon 1 45 67 (ședințe — joi, ora 20.30) și Căminul 16 C, camera 23 (ședințe — luni, ora 20.30).
Tiparul I.P. „BANAT”